

Resultater fra Miljø- og fødevareministeriets overimplementeringsscreening

Område	Kort beskrivelse	MFVM
1. Områder hvor der allerede er iværksat initiativer		
1. Forbud mod indførsel af aber	<p>Bekendtgørelsen skal ophæves, og artikel 5 fra direktiv 92/65 implementeres. Fødevarestyrelsen undersøger nærmere, hvorvidt dette skal ske i forbindelse med en revision af bekendtgørelse 1406 fra 29. november 2016 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, ind- og udførsel af visse dyr samt godkendelse af og tilsyn og kontrol med karantæner.</p> <p>Fødevarestyrelsen vurderer, at ophævelse af bekendtgørelsen giver en samlet økonomisk lettelse for zoologiske haver på maksimalt 0,01 mio. kr. årligt.</p>	Revision af lovgivning igangsat
2. Omsætning af husdyr via samlesteder og eksportisolationsstalde	<p>Der er fastsat nationale regler eller præciseringer af minimumsdirektiv 64/432 i relation til dyrs omsætning og ophold på samlesteder (tidsmæssige begrænsninger), forbud mod omlæsning og omladning andre steder end samlesteder samt indretningskrav til samlesteder.</p> <p>Fødevarestyrelsen vurderer, at en eventuel revision af denne bekendtgørelse kan medføre en økonomisk lettelse for erhvervet på ca. 0,5 mio. kr. årligt, hvilket skyldes væsentlig færre administrative omkostninger pga. ansøgninger om dispensation og kontroller af handelsbesætninger.</p> <p>Fødevarestyrelsen er i gang med at undersøge muligheden for at ophæve den tidsmæssige begrænsning, således at bekendtgørelsen lægger sig fuldt op af direktivets tekst.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses bemærkninger: Dyrenes Beskyttelse påpeger, at minimumsdirektiv 64/432 ikke alene vedrører de dyresundhedsmæssige aspekter af samhandel med dyr, men også de dyrevelfærdsmæssige aspekter.</p>	

	<p>Dyrenes Beskyttelse forstår, at overimplementering består i følgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tidsmæssig begrænsning for ophold på samlesteder (max 24 timer). • Indretningskrav til samlesteder (f.eks. arealkrav, lys, strøelse m.m.). • Forbud mod omlæsning af dyr andre steder end på samlesteder. <p>Dyrenes Beskyttelse mener, at en ophævelse af gældende regler på området vil betyde en klar forringelse af den dyreværns-mæssige beskyttelse af dyr på samlesteder/under transport. Dyrenes Beskyttelse anbefaler derfor, at reglerne bevares af hensyn til dyrevelfærd.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse vurderer, at også visse af bestemmelserne i transportforordningen 1/2005 sikres overholdt med netop disse regler, og det er derfor misvisende udelukkende at henvise til overimplementering i forhold til et 54 år gammelt direktiv, som slet ikke vedrører dyrevelfærd.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Direktivets (64/432/EØF) hovedformål er at sikre dyresundheden. Danmarks implementering skal derfor være i overensstemmelse med direktivets fælles overordnede formål samt gennemføre kravene heri.</p> <p>Reglerne i relation til omsætning af husdyr via samlesteder og eksportisolationsstalde skal sikre, at dyresundheden varetages, og har derfor ikke til formål, at sikre overholdelse af reglerne om dyrevelfærd under transport, som varetages selvstændigt i transportforordningen. Transportforordningen gælder direkte og uafhængigt af reglerne om omsætning af husdyr via samlesteder og eksportisolationsstalde.</p> <p>Fødevarestyrelsen gør i øvrigt opmærksom på, at hensynet til dyrevelfærd på samlesteder og eksportisolationsstalde, herunder indretningsmæssige krav, er reguleret ved bekendtgørelse nr. 21/2016 om beskyttelse af dyr på samlesteder og andre samlinger af dyr.</p> <p>Fødevarestyrelsen er opmærksom på både at sikre dyresundheden og dyrevelfærden i forbindelse med omsætning af klobbærende dyr.</p>		
3. Veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr	<p>Der er fastsat nationale krav, som blandt andet favoriserer udførsler af klobbærende dyr over samlesteder, idet der er krav om godkendelse ved gentagne eksporter direkte fra besætningen samt krav om, at pålæsningen af dyrene ved direkte eksporter, skal ske under dyrlægens opsyn.</p> <p>Problematikken er løst pr. 1. januar 2017 med bekendtgørelse nr. 1407 af 29/11/2016 om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr, hvor det såkaldte pålæsningskrav, er fjernet.</p>		
4. Tyresæd og inseminering af kvæg	<p>Bekendtgørelsen indeholder nationale krav til inseminører, da dette område ikke er harmoniseret. Der vil komme lempeligere procedurer for krav til godkendelse af inseminøruddannelser samt til at få tilladelse til at inseminere. Fødevarestyrelsen vurderer, at en eventuel revision af denne bekendtgørelse kan medføre en økonomisk lettelse for erhvervet på ca. 0,02 mio. kr. årligt, hvilket skyldes færre administrative omkostninger vedrørende tilladelse til at inseminere.</p> <p>En samlet regelsanering af hele inseminørområdet og en genimplementering af EU lovgivningen på avlsmateriale er planlagt i 2018.</p>		

5.	Embryotransplantation på tamkvæg m.v.	<p>Der findes nationale krav om særlig dyrlægeregistrering. Fødevarestyrelsen er i gang med at undersøge muligheden for at nedbringe de administrative byrder til kontrol af ekstern part, da der umiddelbart ikke længere er fagligt belæg for at bevare overimplementeringen.</p> <p>En samlet regelsanering af hele inseminørområdet og en genimplementering af EU lovgivningen på avlsmateriale er planlagt i 2018. I den forbindelse fjernes de nationale krav om særlig dyrlægeregistrering.</p>
6.	Restkoncentrationer i animalske fødevarer	<p>I den reviderede dyreejerbekendtgørelse i § 30, stk. 2, er der tilføjet mulighed for, at slagterierne, under visse betingelser, kan friteste dyr, som ved en fejl er leveret og/eller slagtet indenfor tilbageholdelsestiden. Efter denne bestemmelse kan produkter fra et dyr, der er leveret til slagtning inden for tilbageholdelsestiden, testes for restkoncentrationer med henblik på at skabe mulighed for, at produkterne kan anvendes til human konsum.</p> <p>Fødevarestyrelsen vurderer, at initiativet kun vil medføre minimale økonomiske byrdelettelser for erhvervet. Landbrug og Fødevarer har oplyst, at det for Danish Crown drejer sig om ca. seks slagtesvin eller søer pr. år. Ønskes mulighed for fritestning vil det medføre ekstraomkostninger i form af selve analyseprisen og omkostninger til prøveudtagning. Analyseprisen for fritestning forventes at være ca. 400 kr. eller ca. 4.000 kr. afhængig af hvorvidt der påkræves verifikation, hvilket skal fratrækkes værdien af den slagtekrop, som undgår kassation. Det konkluderes derfor, at de økonomiske konsekvenser af initiativet forventes at blive minimale.</p> <p>Prøveudtagningsomkostningerne forventes at ligge mellem 750 kr. og 1425 kr. Det tager en tilsynstekniker 30 min. at tage en prøve. På de mindre slagterier kan det være en dyrlæge, der står for udtagning af prøver.</p> <p>Det er kødkontrollens opgave at udtage prøver fra de dyr, der bliver leveret til slagtning indenfor tilbageholdelsestiden, og som virksomheden ønsker at friteste. Dvs. at dette vil påvirke kødkontrolomkostningerne.</p> <p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk mener ikke, at det skal være tilladt at anvende dyr, der er leveret og/eller slagtet inden for tilbageholdelsestiden, til menneskeføde. Der bør være et incitament til at minimere fejl, og de fejlliveredede dyr bør derfor ikke kunne fritestnes.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Ændringen i bekendtgørelsen vil ikke medføre, at landmændene "rutinemæssigt" kan levere dyr til slagting, hvor tilbageholdelsestiden ikke er udløbet.</p> <p>Det fremgår af § 30 i bekendtgørelsen om dyreejeres anvendelse af lægemidler til dyr samt offentlig kontrol og fødevarerens egenkontrol med restkoncentrationer, at hvis dyr der er omfattet af en tilbageholdelsestid er leveret til slagtning, må dyrene ikke slagtes med henblik på konsum inden udløbet af tilbageholdelsestiden. Hvis det på grund af dyrevelfærdsmæssige årsager eller at det ikke er muligt for slagteriet at udsætte slagtningen, kan det undtagelsesvist forekomme. Dog skal alle dele af dyret efterfølgende tilbageholdes indtil fritestningen ift. det maksimale niveau af restkoncentrationer (MRL) er foretaget. Derfor vil ingen af disse dyr, hvor den tilladte værdi for restkoncentration overskrides, blive anvendt til konsum. Hvis landmanden flere gange leverer dyr, hvor niveauet er overskredet reagerer Fødevarestyrelsen. Fødevarestyrelsen vurderer således ikke, at denne ændring vil påvirke fødevarsikkerheden.</p>
7.	Krav om tilladelse til at anvende æglægningsbure	<p>Det hidtidige krav i dyreværnsloven om, at der skal indhentes (tidsbegrænset) tilladelse fra Fødevarestyrelsen til ægproduktion i bure, er ophævet med lov nr. 645 af 8. juni 2016 om ændring af dyreværnsloven.</p> <p>Ifølge bemærkningerne til L137 (fremsat 25. februar 2016) indebærer ophævelsen af dyreværnslovens krav om</p>

		tilladelse til anvendelse af æglægningsbure begrænsede administrative byrdelelter for erhvervslivet.		
8.	Kødkontrollen	<p>Fødevestyrelsen er i gang med at undersøge muligheden for en modernisering af kontrollen med udgangspunkt i en myndighedskontrol svarende til EU's minimumskrav på området.</p> <p>Fødevestyrelsen skønner, at et myndighedskontrolniveau i Kødkontrollen svarende til EU's minimumskrav vil kunne give en årlig besparelse på ca. 8 mio. kr. – heraf ca. 7 mio. kr. på de store svineslagterier. Skønnet er forbundet med flere usikkerheder. Den estimerede besparelse er baseret på beregninger fra benchmarkrapporten udført af PA Consult i 2014, og det økonomiske udgangspunkt og dermed potentialerne har ændret sig.</p> <p>Realiseringen af besparelserne forudsætter, at virksomhederne investerer i modernisering af både lokaler og produktionsmateriel, og det er på nuværende tidspunkt uvist, hvorvidt virksomhederne vil være motiverede for at påtage sig disse omkostninger. Disse omkostninger er ikke medregnet, hvorfor besparelsen på 8 mio. kr. ikke er et nettoskøn.</p> <p>Endeligt skal det bemærkes, at besparelserne indhøstet i forbindelse med moderniseringen af kødkontrollen skal bidrage til den samlede reduktion af kontrolomkostningerne på 28,5 mio. kr. i 2020 som besluttet i Fødevarerækstpakken. Moderniseringen indgår således i et samlet fokuseret arbejde med at effektivisere og modernisere kødkontrollen, og de enkelte indsatser og økonomiske rationaler vil være tæt forbundne.</p>		
9.	Stalddørspakken	<p>Hidtil har det kun været muligt for primærproducenter at levere mindre mængder af visse animalske primærprodukter (fx æg, muslinger og vildt) samt kød af fjerkræ og kaniner direkte til endelige forbrugere (ved stalddøren). I Fødevarerforlig 3 er det aftalt, at reglerne for gårdssalg skal vurderes og lempes under hensyntagen til fødevarer sikkerheden, og hvor det er hensigtsmæssigt. Med baggrund i forliget er reglerne udvidet, så primærproducenter nu også kan afsætte de nævnte primærprodukter direkte til lokale detailvirksomheder.</p> <p>Overimplementeringen ligger i ikke tidligere at have udnyttet muligheden for at fastsætte nationale regler om primærproducenternes direkte levering til lokale detailvirksomheder, som EU-regler muliggør. Erhvervsstyrelsen har vurderet, at ordningen vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr. årligt. Det er ikke muligt at estimere, i hvilket omfang de øgede afsætningsmuligheder vil påvirke indtjeningen.</p> <p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk støtter muligheden for afsætning af primærprodukter direkte til lokale detailvirksomheder, men pointerer, at det skal være tydeligt for forbrugerne, hvor de kommer fra, eksempelvis ved skiltning.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Der er ikke i fødevarerlovningen stillet krav om eller i vejledning anbefalet, at animalske produkter, som leveres direkte fra primærproducenten til lokale detailvirksomheder, skal være særlig mærket, eller at det på anden måde er tilkendegivet, at de er leveret direkte fra primærproducenten. Baggrunden er, at disse fødevarer skal leve op til samme fødevarer sikkerhedsmæssige krav som fødevarer, der bliver leveret via en anden virksomhed. Hvis detailvirksomheden fx ønsker at skilte med, at fødevarer leveres direkte fra en lokal primærproducent, vil det være lovligt, når de almindelige regler om forbrugerinformation overholdes.</p>		
10.	Regler for salg af fødevarer til særlige medicinske formål via udvalgte salgssteder	<p>Danmark har indtil den 20. juli 2016 haft et nationalt krav om, at salg af fødevarer til særlige medicinske formål kun må ske til hospitaler, klinikker ledet af læger samt via apoteker og kliniske diætister ("apotekkravet").</p> <p>Kravet er med bekendtgørelsen om fødevarer til særlige medicinske formål ophævet fra den 20. juli 2016.</p>		

		<p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk mener, at det er vigtigt, at det er meget tydeligt for forbrugerne, at der er tale om fødevarer til særlige medicinske formål, så de ikke forveksles med "almindelige" fødevarer.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Det fremgår af § 6 i bekendtgørelse nr. 792 af 23. juni 2016 om fødevarer til særlige medicinske formål, at varebetegnelsen for disse fødevarer skal angives på produktet som "fødevarer til særlige medicinske formål".</p>	
11.	Kosttilskud	<p>Kosttilskudsbekendtgørelsen gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud. Der er visse danske regler på området, som direktivet ikke har harmoniseret.</p> <p>Disse er:</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Danske maksimumsmængder for vitaminer og mineraler i kosttilskud.</i> <i>Dansk krav om digital registrering af kosttilskud.</i> <i>Dansk krav om mærkning med det latinske navn for planter i kosttilskud.</i> <i>Dansk krav om mærkning af kosttilskud med påskriften "Bør kun efter aftale med læge eller sundhedsplejerske anvendes af gravide eller børn under 1 år".</i> <i>Danske referenceværdier for kosttilskud til børn (1-10 år).</i> <p>Erhvervet har ønsket dele af overimplementeringen ophævet, mens andre dele ønskes beholdt. Bekendtgørelsen ændres fra den 1. januar 2018, hvor punkterne a og c – d ophæves. Pkt. b vedrørende krav om digital registrering af kosttilskud fastholdes.</p> <p>Fødevestyrelsen har gennemført et større udredningsarbejde vedr. en række danske særregler i kosttilskudsbekendtgørelsen, herunder kravet om digital anmeldelse på virk.dk. Kravet om digital anmeldelse opretholdes, idet digitale informationer om kosttilskud markedsført i Danmark er afgørende for effektiv kontrol i kritiske situationer. Fødevestyrelsen arbejder videre med en modernisering af den digitale løsning.</p> <p>En ophævelse af det danske krav om registrering af kosttilskud medfører en administrativ besparelse for virksomhederne i forhold til den tid, de bruger på at udfylde anmeldelsesblanketten. Matas og Michelle Schjørring-Thyssen (deltager i kontaktgruppen for kosttilskud på vegne af Pharma Danmark) oplyser, at de bruger ca. 15 minutter for de fleste kosttilskud (enkelte 30 minutter) på registreringen. Besparelsen vurderes dog, at være mindre end 4 mio. kr.</p> <p>En ophævelse af kravet om, at registreringen af kosttilskud skal være digital vil som udgangspunkt ikke give virksomhederne nogen administrativ besparelse, da de virksomheder, der er fritaget for digital post - fx af kommunalbestyrelsen eller idet virksomheden er undtaget krav om CVR nummer og er beliggende på en adresse, hvor det ikke er muligt at få en internetforbindelse med beregnet downstreamhastighed på mindst 512 kbit/s på almindelige vilkår - allerede kan fritages fra dette krav. DI Fødevarer anfører dog, at der ofte er problemer med det IT-mæssige, hvilket er besværligt for virksomhederne.</p> <p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk ønsker, at alle nævnte regler a-e bevares, enten som national regel eller som EU-regel. Maksimumsmængder for vitaminer og mineraler er vigtige for at undgå, at forbrugerne indtager for meget af de enkelte vitaminer og mineraler. Registrering af kosttilskud er vigtigt for, at Fødevestyrelsen kan bevare overblikket over området. Og de øvrige er vigtige af hensyn til information til forbrugerne. Kosttilskuddet er et komplekst område, som er meget uoverskueligt for forbrugerne, hvor der i nogle tilfælde kan være sundhedsmæssige risici ved at indtage for meget, og hvor der forekommer en del vildledning og overtrædelse af markedsføringsreglerne. Derfor er det afgørende, at Fødevestyrelsen bevarer maksimal overblik over og kontrol med området. D-vitaminsagen var et</p>	Revision af lovgivning igangsæt

eksempel på, at det fik alvorlige konsekvenser, når det går galt.

MFVM's supplerende bemærkninger:

Kravet om digital registrering af kosttilskud, punkt b), er opretholdt.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at ophævelsen af punkterne a samt c- d ikke forringer forbrugerbeskyttelsen, idet der fortsat er krav om anmeldelse af kosttilskud. Det er ligeledes fortsat et grundlæggende krav i EU-fødevarelovgivningen, at virksomhederne skal sikre sig, at deres markedsførte kosttilskud ikke er sundhedsskadelige. Maksimumsmængderne er erstattet af opdaterede vejledende værdier. Fødevarestyrelsen anbefaler, at indholdet af næringsstoffer i kosttilskud ikke overskrider de vejledende værdier.

For så vidt angår ophævelsen af pligtsætningen til gravide og børn under 1 år, er der tale om to grupper, der i forvejen jævnligt går til konsultation hos sundhedspersonale, hvor de bliver oplyst om myndighedernes anbefalinger og får mulighed for at stille spørgsmål. En opretholdelse af pligtsætningen vil i praksis kunne betyde vildledning, da den kan læses som om, produkterne er sikre for alle andre målgrupper (fx 3-årige), hvilket ikke nødvendigvis er tilfældet. Ophævelsen af kravet om mærkning med det latinske navn for planter medfører ingen praktisk ændring, idet dette krav allerede følger af mærkningsforordningen.

De danske referenceværdier for børn er forældede, en opretholdelse af dem vil derfor kunne medføre vildledning af forbrugerne.

12. Tilsætning af visse andre stoffer end vitaminer og mineraler til fødevarer

Efter gældende danske regler skal virksomheder, der ønsker at markedsføre fødevarer tilsat visse andre stoffer fx koffein og taurin, anmelde eller notificere denne tilsætning til Fødevarestyrelsen, alt afhængig af den konkrete tilsætning.

Ansøgninger om ny tilsætning af visse andre stoffer til fødevarer, som ikke er omfattet af generelle tilladelser, er fuldt gebyrfinansierede. Formålet med reglerne er, at sikre, at danske forbrugere ikke kommer til at indtage de omfattede stoffer i så høje doser, at det kan være sundhedsskadeligt.

Bekendtgørelsen om tilsætning af visse andre stoffer opretholdes med henblik på at sikre forbrugerbeskyttelsen, indtil der fastsættes EU-harmoniserede maksimumsmængder. Bekendtgørelsen opdateres løbende og udvides med en række nye tilladelser, som kan anvendes af virksomhederne uden sagsbehandling (gebyrfrit), men med notifikation til Fødevarestyrelsen. Bekendtgørelsen opdateres og udvides med nye tilladelser den 1. januar 2018. Herved lettes udgifterne for erhvervet, idet generelle tilladelser kan anvendes (gratis) af alle.

En ophævelse af reglerne vil medføre, at virksomheder, der ønsker at markedsføre fødevarer med disse stoffer, skal kunne dokumentere, at de ikke er skadelige. Fødevarestyrelsen ved ikke hvad en dokumentation vil koste virksomhederne.

Der vil herudover også være en mindre administrativ besparelse forbundet med ophævelse af reglerne i forhold til den tid, virksomhederne vil skulle anvende til udarbejdelse af ansøgninger om nye tilsætninger af visse andre stoffer, samt den forsinkelse af markedsføring af produktet, der vil følge af sagsbehandlingstiden i Fødevarestyrelsen.

Forbrugerrådet Tænks bemærkninger:

	<p>Forbrugerrådet Tænk mener at det er vigtigt at bevare nationale regler om visse andre stoffer. Forbrugerrådet Tænk mener, at anvendelsen af visse andre stoffer, som fx koffein og taurin altid bør anmeldes eller notificeres, også ifm de generelle tilladelser, så Fødevarestyrelsen kan bevare et overblik over området og dermed vurdere forbrugernes indtag. Det bør endvidere fastsættes grænser for maksimumsindtag, når disse ikke findes på EU-niveau.</p> <p><u>MFVM's supplerende bemærkninger:</u> De danske regler om tilsætning af visse andre stoffer end vitaminer og mineraler opretholdes af hensyn til at sikre forbrugerbeskyttelsen. Kravet om notifikation ved brug af en generel tilladelse opretholdes ligeledes. Der fastsættes ikke absolutte maksimumsgrænser for tilsætning. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke er risiko for forbrugerbeskyttelsen forbundet hermed. Tilsætning af et stof i højere mængder samt tilsætning til andre fødevarer kategorier end generelt tilladt skal anmeldes til Fødevarestyrelsen. Der skal herudover altid ansøges om godkendelse til tilsætning af nye stoffer.</p>	
13. Tilsætning af vitaminer og mineraler til fødevarer.	<p>Efter gældende danske regler skal virksomheder, der ønsker at markedsføre fødevarer tilsat vitaminer og mineraler, anmelde eller notificere denne tilsætning til Fødevarestyrelsen, alt afhængig af den konkrete tilsætning.</p> <p>Formålet med reglerne er at sikre, at danske forbrugere ikke kommer til at indtage vitaminer og mineraler i så høje doser, at det kan være sundhedsskadeligt. Det kan være sundhedsmæssigt betænkeligt og potentielt sundhedsskadeligt at indtage vitaminer og mineraler i høje doser.</p> <p>En undersøgelse foretaget af MAPP- Research on Value Creation in the Food Sector for Consumers, Industry and Society, Århus Universitet viser, at 38,4 % af forbrugerne er negative overfor berigelse, 6 % er positive og 55,6 % er neutrale.</p> <p>Bekendtgørelsen opretholdes med henblik på at sikre forbrugerbeskyttelsen, indtil der fastsættes EU-harmoniserede maksimumsmængder.</p> <p>Bekendtgørelsen opdateres løbende med nye generelle tilladelser, der kan anvendes af virksomheder uden forudgående anmeldelse, men med notifikation til Fødevarestyrelsen. Bekendtgørelsen opdateres med virkning fra den 1. januar 2018 med nye generelle tilladelser. Denne opdatering letter udgifterne for erhvervet, idet generelle tilladelser kan anvendes (gratis) af alle. Herudover er den danske risikovurderingsmodel revideret.</p> <p><u>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger:</u> Forbrugerrådet Tænk mener at det er vigtigt at bevare nationale regler om vitaminer og mineraler. Forbrugerrådet Tænk mener, at anvendelsen af vitaminer og mineraler i fødevarer altid bør anmeldes eller notificeres, også ifm de generelle tilladelser, så Fødevarestyrelsen kan bevare et overblik over området og dermed vurdere forbrugernes indtag, idet der kan være en sundhedsrisiko ved at indtage for meget i mange tilfælde. Det bør endvidere fastsættes grænser for maksimumsindtag, når disse ikke findes på EU-niveau.</p> <p><u>MFVM's supplerende bemærkninger:</u> De danske regler om tilsætning af vitaminer og mineraler opretholdes af hensyn til at sikre forbrugerbeskyttelsen. Kravet om notifikation ved brug af en generel tilladelse opretholdes ligeledes. Der fastsættes ikke absolutte maksimumsgrænser for tilsætning. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der ikke er risiko for forbrugerbeskyttelsen forbundet hermed. Tilsætning af et vitamin eller mineral i højere mængder samt tilsætning til andre fødevarer kategorier end generelt tilladt skal anmeldes til Fødevarestyrelsen.</p>	

14.	Regulering af dioxin i østersøfisk	<p>Der er i september 2015 blevet godkendt en ny EU henstilling vedr. retningslinjer for håndtering af østersøfisk med højt indhold af dioxin. Hvilket betyder, at håndteringen af østersøfisk forventes at blive mere ens i de otte østersølande. Den danske bekendtgørelse er opdateret i forhold til EU henstillingen med henblik på at imødekomme en mere ensartet regulering af området.</p> <p>Fødevarestyrelsen har givet virksomhederne mulighed for at analysere produkterne for at se om de overholder grænseværdierne. Fødevarestyrelsen har vanskeligt ved at vurdere de erhvervsøkonomiske konsekvenser, da det ikke med sikkerhed kan forudses, om analyseresultaterne af de enkelte partier af laks vil vise, om de kan afsættes på det danske marked.</p> <p>Fødevarestyrelsen forventer, at de økonomiske konsekvenser vil være positive, men i hvilken størrelsesorden kan et fornuftigt skøn ikke præcisere. Det skyldes, at henstillingen indeholder flere metoder, som erhvervet kan anvende forud for markedsføring på forskellige arter af fisk, som nærmere igen skal opdeles i størrelse for at sikre, at fangsten er i overensstemmelse med lovgivningen. Valget af metode vil blandt andet afhænge af markedets udvikling og den risikoprofil, som den enkelte erhvervsdrivende vil anlægge på driften.</p> <p>Ved bekendtgørelse nr. 1487 af 5. december 2016 om risikostyringsforanstaltninger ved markedsføring af visse fiskearter med oprindelse i Østersøregionen er initiativet gennemført.</p> <p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk mener ikke, at der bør tillades et højere niveau af dioxin i østersøfisk, end der gør i dag, idet dioxin er sundhedsskadeligt. Der er desuden stor forskel på de enkelte forbrugeres forbrug af fisk, og man kan forvente, at nogle forbrugere vil have et særligt stort indtag af østersøfisk, hvis der tillades højere grænseværdier og derfor mere fisk på markedet.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Der er ikke tale om, at EU grænseværdierne for dioxin er blevet højere. Fødevarer, herunder østersøfisk, skal fortsat overholde de grænseværdier, der er fastsat for dioxin for flere år tilbage. Den sundhedsmæssige beskyttelse er derfor ikke berørt af ændringen.</p> <p>Bekendtgørelsen giver mulighed for at teste partierne inden markedsføring, hvis virksomhederne ønsker at markedsføre fx større østersølaks eller undgå trimning. Formålet med retningslinjerne er, at håndteringen af østersøfisk skal foregå mere ensartet i de otte østersølande, så virksomhederne har samme vilkår. I Danmark er det dog begrænset, hvad der fanges af østersøfisk til konsum.</p>		Revision af lovgivning igangsæt
15.	Definition af vekaovarer og supplerende mærkning af disse	<p>Definition af vekaovarer og supplerende mærkning af disse. Bestemmelserne definerer vekaovarer, som kakao- og chokoladelignende konfekturprodukter, der alene består af eller er overtrukket med varer, der ikke opfylder definitionerne til kakao- og chokoladevarer, og som efter en samlet bedømmelse af smag, udseende, sammensætning, øvrige beskaffenhed, anvendelse og den måde, hvorpå det markedsføres, kan betragtes som efterligninger af eller erstatningsvarer for disse. Bestemmelsen fastsætter krav om, at produkterne skal bære varebetegnelsen i handelen, hvor varebetegnelsen skal placeres på produktet samt giver mulighed for supplerende angivelser. Bestemmelserne gælder ikke for produkter, der lovligt er fremstillet eller markedsført i et andet EU land eller lande i EØS. I andre lande er der ikke krav til, hvilken varebetegnelse det definerede produkt – vekaovare - skal sælges under og derfor heller ikke supplerende mærkningskrav. Det er op til den enkelte producent at finde en passende varebetegnelse.</p> <p>Vurdering af implementering og en eventuel ophævelse af de danske regler undersøges nærmere.</p> <p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk ønsker at bevare supplerende mærkningskrav af vekaovarer, idet der ellers er risiko for at</p>		

		<p>vildlede forbrugerne til at tro, at de køber ægte chokolade.</p> <p>Dansk Erhverv: Dansk Erhverv har som generel bemærkning anført, at det er afgørende for danske virksomheder, at de ikke oplever EU-regulering unødigt byrdefuld, og at de ikke stilles dårligere end virksomheder fra andre EU-lande. Der kan i enkelte tilfælde være tungtvejende forhold, der taler for en bevidst overimplementering, men generelt skal EU-regulering i Danmark implementeres på en sådan måde, at virksomhederne oplever en fair og lige konkurrence på EU's indre marked.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: På trods af Forbrugerrådets ønske om at bevare reglerne, mener Fødevarestyrelsen stadig, at reglerne kan ophæves. Hensynet til at virksomhederne ikke stilles dårligere end udenlandske virksomheder må veje tungere, og Fødevarestyrelsen bemærker, at et evt. bortfald af den nationale bestemmelse om supplerende bemærkning ikke ændrer på, at der fortsat gælder krav om, hvornår et produkt må markedsføres som chokolade og kakao.</p>		
16.	Krav til husdyrgodkendelser og miljøgodkendelser af virksomheder	<p>Der er fastsat nationale regler om bl.a. oplysningskrav, tilsyn og BAT, der rækker videre end IE-direktivet. For miljøgodkendelser af virksomheder har Miljøstyrelsen i samarbejde med Landbrug & Fødevarer og Dansk Industri gennemgået, hvilke virksomhedstyper, der kan fritages for miljøgodkendelse. Bekendtgørelsesændringer er gennemført i 2016, hvor 28 brancher fritages for miljøgodkendelse, og 6 brancher har fået ændrede kriterier for godkendelse. Dette omfatter ca. 320 af de 4100 virksomheder, der pt. er underlagt de nationale godkendelsesregler. Potentialet er estimeret til ca. 1 mio. kr. årligt erhvervsøkonomisk. Miljøstyrelsen finder det ikke muligt at løfte godkendelsespligten for flere virksomhedstyper. Den nuværende tilsynsmodel blev indført efter anbefaling fra Virksomhedsudvalg II, hvor bl.a. DI, L&F, DN og KL deltog.</p> <p>I forhold til husdyrområdet har et eksternt konsulentfirma gennemført et BAT-nabotjek af Danmark, Nederlandene, Slesvig-Holstein og Polen. Resultaterne af dette nabotjek anviser ikke et byrdelettelspotentiale på området.</p>		
17.	Risikovirksomheder/ Seveso	<p>Miljø- og Fødevarerministeriet forestår i samarbejde med andre ministerier et nabotjek af regler og praksis ved den tyske implementering af Sevesodirektivets regler om undtagelse fra direktivets krav for midlertidig oplagring undervejs ved transport. Herefter skal der tages stilling til, om de danske særregler på transportområdet fortsat skal gælde. De danske særregler på ammoniak anlæg opretholdes i den nyudstedte risikobekendtgørelse.</p> <p>Eventuelle erhvervsøkonomiske konsekvenser kan ikke opgøres på nuværende tidspunkt.</p>		
18.	Husdyrregulering	<p>Regler om kontinuitet og tillægsgodkendelser, når der udskiftes udbringningsarealer m.v., ændres i forbindelse med den nye husdyrregulering. Generelt vurderes det ikke, at der er tale om, at overimplementering med væsentlig økonomisk betydning reduceres. Der vil være store positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, men hovedparten af disse gevinster skyldes administrativ forenkling og ikke fjernelse af overimplementering.</p>		
19.	Emissionsgrænser for store fyringsanlæg og for affaldsforbrændingsanlæg	<p>EU-regler om emissioner fra store fyringsanlæg over 50 MW er enkelte steder mangelfuldt implementeret i store fyr-bekendtgørelsen og i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen. Implementeringen er på plads vedrørende begge regelsæt. Regelændringerne vedrørende affaldsforbrændingsanlæg træder i kraft 1. januar 2018.</p> <p>For store fyringsanlæg er der tale om en mindre lettelse skønnet til knap 4 mio. kr. For affaldsforbrændingsbekendtgørelsen er der tale om en mindre stramning af de nuværende regler. I bekendtgørelsen om affaldsforbrænding ændres bl.a. den såkaldte 4- og 60 timers regel, således at den også omfatter affaldsmedforbrændingsanlæg og emissionsgrænseværdier for døgnmiddel mv., mod tidligere kun affaldsforbrændingsanlæg og emissionsgrænseværdier for halvtimes middel. Desuden er der tilføjet en ny bestemmelse, som pålægger Miljøstyrelsen at offentliggøre de informationer om affaldsforbrændingsanlæg og</p>		

Revision af lovgivning igangsæt

		affaldsmedforbrændingsanlæg. Ændringen forventes ikke at få væsentlig økonomiske konsekvenser for danske affaldsforbrændingsanlæg og affaldsmedforbrændingsanlæg.		
20.	Regulering af bramgæs og gråsæler	<p>Praksis for tildeling af tilladelser til regulering af bramgæs og gråsæler er ikke problematiseret af erhvervet som en overimplementering, men henholdsvis landbruget og fiskeriet er af den opfattelse, at praksis for at tildele reguleringstilladelser for disse arter er for restriktiv.</p> <p>I forbindelse med den seneste ændring af vildtskadebekendtgørelsen er en øget regulering af bramgæs blevet mulig på baggrund af anbefaling fra Vildtforvaltningsrådet. Dog gælder – i overensstemmelse med fuglebeskyttelsesdirektivet – fortsat begrænsninger for regulering af bramgæs i Natura 2000-områder særligt i yngletiden. Et administrationsgrundlag udsendes snarest.</p> <p>Der er udmeldt en midlertidig praksis med hensyn til regulering af bramgæs, som gav mulighed for at regulere flere fugle. Denne mulighed har været fuldt udnyttet visse steder bl.a. på Mandø. Det er ikke muligt at kvantificere de økonomiske konsekvenser af den udvidede adgang til regulering. De konkrete tab for lodsejerne på Mandø i 2008 i forbindelse med markskader fra bramgæs er opgjort til samlet ca. 270.000.</p> <p>For så vidt angår de økonomiske konsekvenser af forslag til forsøgsordning for regulering af gråsæl omkring Bornholm er det ligeledes vanskeligt at kvantificere. Skaderne på garn- og linefiskeri på Bornholm er i en konkret undersøgelse fra DTU-Aqua opgjort til 8.000 kr./måned.</p>		
21.	Krav til kvaliteten og kontrollen af drikkevand fra små indvindinger efter drikkevandsdirektivet	Den. 27. oktober 2017 trådte ændrede EU-bestemmelser om kontrol af drikkevand i kraft, herunder ændrede krav til kontrolhyppigheder. I forbindelse med implementering af disse bestemmelser udarbejder Miljøstyrelsen et grundlag for at fastlægge niveauet for at undtage små vandforsyninger fra direktivets krav i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelsen i drikkevandsdirektivet, som implementeres delvist. Dette er at sket både på bekendtgørelses- og vejledningsniveau.		
22.	Vandscooterbekendtgørelsen	<p>DCE (Nationalt Center for Miljø og Energi, Aarhus Universitet) foretog i 2016 en undersøgelse af, om det er muligt at tillade sejlads i sejlrender i forbudsområderne under hensyntagen til EU's naturdirektiver, rekreative interesser og sejladssikkerhed. Undersøgelsen viste, at der kun ville kunne ske begrænsede lempelser i visse naturområder, der imidlertid ofte vil være omfattet af lokale politivedtægter, der begrænser sejlads på grund af støj og af sikkerhedshensyn.</p> <p>Det er derfor besluttet ikke at foretage ændringer i bekendtgørelsen eller igangsætte yderligere undersøgelser på nuværende tidspunkt i andre naturområder, da det ikke antages at ville medføre lempelser i sejladsforbuddene, når direktivforpligtelserne fortsat skal varetages. Efter dialog med EU-Kommissionen findes der ej heller grund til at ændre i den danske regulering af vandscootersejlads i forhold til TEUF art. 34 og 36 samt EU's naturdirektiver.</p>		
23.	Kortlægning af habitatnatur	<p>Der er foretaget en kvalitetssikring af de danske naturtypedefinitioner med henblik på at sikre, at den danske fortolkning lever op til definitionerne i "Interpretation Manual of European Union Habitats", som er EU's officielle fortolkningsmanual, som giver en fortolkning af de naturtyper, der er på habitatdirektivets bilag 1.</p> <p>Kvalitetssikringen er afsluttet og har kun medført mindre justeringer og præciseringer, der hverken forventes at få positive eller negative økonomiske konsekvenser for erhvervet.</p>		
24.	Forholdet mellem § 3-områder i naturbeskyttelsesloven og habitatdirektivets implementering	De nationale naturbeskyttelsesregler, i forhold til områder efter naturbeskyttelseslovens § 3, indgår i reguleringen af husdyrbrug, idet der stilles krav til husdyranlæggenes påvirkning af den nationalt beskyttede natur med ammoniak. Landbrug- og Fødevarer har anført, at krav til påvirkningen af naturarealer beliggende uden for internationale naturbeskyttelsesområder (Natura 2000-områder) er udtryk for en overimplementering af habitatdirektivet, som begrænser muligheden for udvidelse af husdyrbrug.		

		<p>Der pågår et arbejde med at udvirke et beslutningsgrundlag for ændring af ammoniakreguleringen i forhold til naturområder som opfølgning på aftalen om Naturpakken fra maj 2016, hvori forholdet imellem husdyrreglerne og EU-direktiverne indgår.</p>		
25.	<p>Visse forhold vedrørende betinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr</p>	<p>Der er indført en rent national ordning for dyretransportører. Ordningen kaldes klippekortordningen, og drejer sig udelukkende om anden retsfulge end strafferetlig sanktioner, hvorved der tildeles klip i chaufførernes kompetencebevis eller transportørens autorisation ved overtrædelse af syv bestemte regler om dyrevelfærd under transport. I sit grunddesign forskelsbehandler ordningen danske aktører i forhold til udenlandske aktører. Ordningen er blevet evalueret som led i Veterinærforlig II. Evalueringen kunne ikke med baggrund i det eksisterende datagrundlag konkludere en præventiv effekt i forhold til dyrevelfærd. Evalueringen påviste endvidere mangler i datagrundlaget.</p> <p>Fødevestyrelsen har på den baggrund igangsat en dialog med Rigsadvokaten om at forbedre datagrundlaget. Dette arbejde pågår fortsat. Et solidt datagrundlag er en forudsætning for, at der kan foretages en valid analyse af ordningens virkning og effekt. Når et solidt datagrundlag forelægges, vil Fødevestyrelsen revurdere klippekortordningen. Der gøres status for arbejdet den 1. januar 2019. Fødevestyrelsen vurderer, at fjernelse af hjemlen til klippekortordningen ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervet, da ingen tidligere har fået frakendt retten til at transportere dyr pga. klippekortordningen.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses bemærkninger: Dyrenes Beskyttelse ser gerne, at klippekortordningen bibeholdes, idet den vurderes at have en præventiv effekt i forhold til dyreværn. Dyrenes Beskyttelse er enige i, at ordningen forskelsbehandler danske transportører i forhold til udenlandske transportører, men ser hellere en øget skærping af kontrollen med udenlandske transportører til at supplere de danske regler.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Det igangværende arbejde med at forbedre datagrundlaget bør afsluttes, inden der tages stilling til eventuelle ændringer af den nuværende klippekortordning.</p>		
26.	<p>Gennemgang af KO-reglerne</p>	<p>NaturErhvervstyrelsen, nu Landbrugsstyrelsen, gennemførte i 2015-2016 en gennemgang af krydsoverensstemmelsesreglerne (KO-reglerne). Gennemgangen så på, om der var sket en fejlimplementering af KO-reglerne i forhold til sektorlovgivningen. I den EU-forordning, der regulerer krydsoverensstemmelse, er der en liste over de direktiver og forordninger, der skal være omfattet af krydsoverensstemmelse. For så vidt angår direktiver er det medlemslandenes implementering af direktiverne, som skal være omfattet af krydsoverensstemmelse. Gennemgangen så på, om der var lagt KO på for meget eller for lidt, og om landmænd som følge heraf uretmæssigt har fået nedsat landbrugsstøtten på grund af fejlimplementering af krydsoverensstemmelsesreglerne.</p> <p>Styrelsen gennemgik alle KO-krav i samarbejde med de enkelte ressortmyndigheder. Som led i gennemgangen er enkelte delkrav udgået og enkelte delkrav blev tilføjet. Ændringerne er alene foretaget, for at sikre, at der er KO på det som EU's reglerne kræver, hverken mere eller mindre.</p>		

27.	Vækst- og nabotjek af miljøregulering og kontrol af primærjordbruget	<p>Af Aftale om Vækstplan for Fødevarer fremgår det deraf, at der: "iværksættes et nabotjek af miljøregulering og kontrol af primærjordbruget efter "følg-eller-forklar" princippet". De valgte EU-lande og -delstater er: Slesvig-Holsten, Niedersachsen, Nederlandene, Sverige, Frankrig og Polen.</p> <p>Det bemærkes, at siden udgivelsen af rapporten er især den danske kvælstofregulering ændret markant, idet de reducerede normer blev gradvist udfaset med Fødevarer- og Landbrugspakken. Netop den økonomiske betydning af kvælstofnormerne er den faktor med størst betydning i nabotjekket. Derudover introduceres fra 2019 en målrettet kvælstofregulering, som giver landmændene mere fleksibilitet end i dag.</p>		Analysearbejde / Evaluering
28.	Sprøjtemidler og øvrige bekæmpelsesmidler (biocidholdige produkter)	<p>Reguleringen af sprøjtemidler indgår i Pesticidstrategi 2017-2021. Som en del af strategien er der fastsat nationale regler, der til dels går videre end EU-regler på området, herunder bl.a. højere afgift på markedsføring af pesticider</p> <p>Der er i Danmark opretholdt en restriktiv tilgang til godkendelse af sprøjtemidler i relation til beskyttelse af grundvandet. I medfør af strategien er der basis for at ændre på tre områder i vurderingen af pesticider i forhold til grundvandet. Men der er stadig en mere restriktiv tilgang på en række områder for ikke at nedsætte beskyttelsen af grundvandet. Inden for strategien er der i forbindelse med implementering af rammedirektivet fastsat krav om hvilke sprøjtemidler, der kan købes af private og hvordan sprøjtemidler skal opbevares i detailhandlen. Afgiften skal evalueres. I den udstrækning at der træffes beslutning om at etablere lavere afgifter for brugerne forventes det at føre til et større pesticidforbrug, hvilket ikke er i tråd med strategiens målsætning om at fastholde en pesticidbelastningsindikatoren på max 1,96. Desuden er der en politisk aftale om særlige regler for anvendelsen af sprøjtemidler på golfbaner.</p> <p>For så vidt angår nationale overgangsregler om forbud mod biocidholdig bundmaling på fritidsbåde, vil en revideret bundmalingsbekendtgørelse træde i kraft 1.1.2018. Revisionen medfører, at flere nationale forbud ophæves, idet flere og flere aktivstoffer til bundmaling godkendes efter biocidforordningen, og de enkelte bundmalingsprodukter dermed skal godkendes efter forordningen. Når alle bundmalingsprodukter i løbet af de næste 2-3 år - bliver reguleret af biocidforordningen vil bundmalingsbekendtgørelsen kunne ophæves helt. Der er i øvrigt ikke tale om overimplementering. Der er ikke lettelse for Erhvervslivet.</p>		
29.	Fiskeolie til konsum	<p>Branchen har problematiseret, at der ikke kan anvendes fiskeråvarer, som ikke er egnet til konsum, som råvare til produktion af fiskeolie til konsum for mennesker. Branchen har angivet dette som overimplementering.</p> <p>Branchens ønske er i klar modstrid med den fælles EU-fødevarerlovgivnings jord-til-bord / hav-til-mav' princip, og der findes ikke danske regler, der udgør overimplementering.</p> <p>Der har i 2016 og begyndelsen af 2017 været afholdt møder med erhvervet, herunder fælles besøg i virksomheder. Erhvervet har erkendt, at der til fremstilling af fiskeolie til konsum skal anvendes fiskeråvarer beregnet til menneskeføde. Fødevarestyrelsen har over for erhvervet pointeret, at fødevarerlovgivningen ikke hindrer, at der på samme virksomhed kan fremstilles fiskeolie til konsum ud fra fiskeråvarer beregnet til menneskeføde, og fiskeolie til dyrefoder og til teknisk brug fremstillet ud fra fiskeråvarer, som ikke nødvendigvis lever op til kravene til råvarer beregnet til menneskeføde. Erhvervet har tilkendegivet, at man vil udarbejde en branchekode, som beskriver de procedurer, virksomhederne kan anvende i produktionen af de forskellige kategorier fiskeolie.</p> <p>Det bemærkes, at Fødevarestyrelsen finder, at der ikke er tale om overimplementering.</p>		Arbejdsgruppe i samarbejde med erhvervet
30.	Krav til deponeringsanlæg	<p>Der er fastsat visse krav om placering af anlæggene m.v., der går videre end EU-reglerne og i forhold til krav om placering er der iværksat visse restriktioner for at deponere visse typer af affald. Med de gældende regler er det fra 2020 ikke længere tilladt at deponere blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg. Fjernes opdelingen mellem kystnær og ikke-kystnær placering vil det fortsat være muligt for deponeringsanlæg, der ikke ligger kystnært, at</p>		Arbejdsgruppe i samarbejde med erhvervet

		<p>deponere blandet affald. Det skal bemærkes, at blandet affald udgør en betydelig mængde af den samlede deponeringsmængde i Danmark. Miljøstyrelsen og Dansk Affaldsforening arbejder på at opstille en risikomodel, der bedre kan vurdere miljøpåvirkningen fra deponeringsanlæg. Projektet forventes at kunne afsluttes i første kvartal 2018, hvorefter den udviklede model bl.a. vil kunne bruges til at revurdere forbuddet mod visse ikke kystnære anlæg.</p> <p>MST skønner, at de økonomiske lettelser formentlig ikke har betydning for selve erhvervet, da deponeringsanlæg næsten udelukkende ejes af det offentlige, og økonomien for disse skal hvile i sig selv, jf. miljøbeskyttelsesloven. Der vil dog være en erhvervsøkonomisk gevinst for affaldskunderne i det omfang det er billigere at deponere affald på de ikke-kystnære deponier, ligesom forbuddet kan nødvendiggøre etablering af nye kystnære deponeringsanlæg over tid.</p>		
31.	Affaldsområdet	MST har foretaget en analyse, der konkluderer, at der ikke er tale om overimplementering, fordi man i det danske affaldshierarki rangerer anden endelig materialenyttiggørelse over forbrænding, selvom de findes på samme trin i affaldshierarkiet. Bestemmelsen i affaldsbekendtgørelsen er indsat for at leve op til andre bestemmelser i affaldsdirektivet.		
32.	Erklæringer om parasitfri opdræt af laks	<p>Fersk fisk, der skal spises rå eller behandles på anden måde, der ikke er tilstrækkelig til at dræbe levedygtige parasitter, skal som udgangspunkt fryses for netop at dræbe eventuelt forekommende parasitter. Fiskevarerne kan dog undtages dette frysekrav, hvis de er opdrættet under særlige betingelser og skal ved markedsføring være ledsaget af oplysninger om, at fiskene er opdrættet på de helt særlige betingelser.</p> <p>Efter dialog med EU-Kommissionen finder Fødevarestyrelsen, at der ikke er tale om overimplementering, men om korrekt anvendelse af fællesskabsretten.</p>		Drøftelser med kommissionen
33.	Særligt om KO på GLM-normer	COWI udarbejdede i 2015 vækst- og nabotjekket af KO på miljø og GLM, som blev offentliggjort i november 2015. Med hensyn til GLM viste det flere lighedspunkter i EU-landenes praksis. Som følge af vækst- og nabotjekket undersøgte NaturErhvervstyrelsen, nu Landbrugsstyrelsen, mulighederne for at lempe det danske krav om vandindvinding, men fandt ikke grundlag herfor, da det er styrelsens vurdering, at dette ville udgøre en risiko for underimplementering af EU-reglerne.		
34.	Implementering af nitratudirektivet	<p>Nabotjekket har vist, at der er forskelle i landenes implementering af nitratudirektivet og dermed på KO-kravene. Disse forskelle vil indgå i arbejdet med det kommende Nitrathandlingsprogram og i arbejdet med opfølgning på nabotjekket. Den kommende nitrathandlingsplan bliver aktuelt drøftet med EU-Kommissionen, og er derfor ikke endeligt besluttet endnu. Endvidere er der nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af erhvervet, der følger op på nabotjekket om KO-kravene.</p> <p>Det er ikke muligt at kvantificere de erhvervsøkonomiske konsekvenser af nitrathandlingsplanen på nuværende tidspunkt, da den endelige model ikke er fastlagt endnu.</p>		
35.	Import/eksport af affald	<p>Danske virksomheder vurderer, at Danmark administrerer EU krav om tilladelser og procedurer for opnåelse af tilladelser til import/eksport af affald strengere end i visse andre EU lande. Det er gennemført et nabotjek, som har medført ændringer af den danske administration af reglerne.</p> <p>Det erhvervsøkonomiske bruttopotentiale er estimeret til ca. 9 mio. kr./år (Potentialeberegninger af reguleringsmæssige barrierer for virksomhedernes ressourceeffektivitet, COWI, januar 2016). På baggrund af denne analyse vil der i foråret 2018 foreligge en ny rapport fra COWI med beregninger af erhvervsøkonomiske konsekvenser som følge af de initiativer, der er taget i forbindelse med Miljøstyrelsens arbejdsplan om import/eksport af affald under TØR.</p>		

36.	Habitatdirektivets implementering på husdyrgodkendelsesområdet	<p>Erhvervet mener, at Natur- og Miljøklagenævnets praksis vedr. dyretryk sætter nogle meget hårde rammer for mulighederne for udvidelse af produktionen, da det i visse dele af landet stort set er umuligt at udvide virksomheder og husdyrbrug. Dette skyldes, at den danske fortolkning af direktivet afviger fra fortolkningen i andre EU-lande.</p> <p>Virksomhedsforum foreslog en ændret fortolkning og en lempelse af praksis i relation til fortolkningen af habitatdirektivet, så det bringes i tråd med fortolkningen i andre EU-lande, da den nuværende fortolkning af habitatdirektivet begrænser virksomheders muligheder for at udvide deres husdyrproduktion.</p> <p>Reguleringen af stigende dyretryk der tidligere indgik i den konkrete husdyrgodkendelse er med den ændring af husdyrbrugloven, der trådte i kraft 1. august 2017, overført til generelle regler om efterafgrøder. Dette har medført, at konsekvenserne for det enkelte husdyrbrug, der udvider i området, typisk er blevet mindre. Der er derudover igangsæt et nabo tjek på området. Det er ikke muligt at kvantificere de erhvervsøkonomiske konsekvenser af nabo tjekket på nuværende tidspunkt. Ligeledes pågår arbejde med at udvirke et beslutningsgrundlag for ændring af ammoniakreguleringen som opfølgning på aftalen om Naturpakken fra maj 2016, hvori forholdet imellem husdyrreglerne og habitatdirektivet indgår.</p>		
37.	Arealkrav til økologiske høsegårde	<p>Virksomhedsforum påpegede, at arealkravene til økologiske høsegårde i praksis er større i Danmark end i Sverige, Tyskland og Holland.</p> <p>Arealkravet til høsegårde er fastsat i EU-forordningen (KFO 889/2008) og er umiddelbart gældende i medlemslandene. Der er i den nationale udmøntning af reglerne for tomgangsperioden på udearealer indført en mulighed for at undlade tomgangsperioden, hvis dyrene har et større areal.</p> <p>Kravene er fastsat af hensyn til genvækst af vegetationen på arealet, hvilket er nævnt direkte i EU-forordningen (KFO 889/2008).</p> <p>NaturErhvervstyrelsen, nu Landbrugsstyrelsen, modtog i februar 2016 en rapport fra DCA/Århus Universitet, der vurderer anbefalinger fra en ekspertgruppe om udearealer for fjerkræ, herunder behovet for den nuværende fastsatte tomgangsperiode i forhold til det danske klima. Styrelsen indkaldte økologi-erhvervet til drøftelser om, hvorvidt den danske implementering af reglerne bør ændres. Reglerne for høsegårde er blevet ændret i 2017 således, at tomgangsperioden for det forordningsfastsatte arealkrav på 4 m² er nedsat til 2 uger mellem hvert hold fra henholdsvis 60 dage pr. år eller 120 dage hvert andet år samtidig med, at kravene til beplantning af arealerne blev specificeret.</p> <p>Udkast til revideret bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion mv. har netop været i høring og erhvervet støtter umiddelbart op om at bibeholde muligheden for at vælge mellem minimumskravet til udeareal, med 2-ugers tomgangsperiode, eller øget areal og ingen tomgangsperiode.</p> <p>Der er således ikke tale om et højere nationalt arealkrav, men en mulighed for en større valgfrihed i tilrettelæggelsen af produktionen. Det bemærkes, at det fra årsskiftet præciseres, at vegetationskravet for høsegårde på 6 m² kun gælder for den del af arealet, der svarer til minimumskravet.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses bemærkninger: Dyrenes Beskyttelse er enige i Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering. Dyrenes Beskyttelse finder det dog uklart hvordan de økologiske fjerkræproducenter skal nå at etablere mere beplantning i udearealet inden 1. marts 2018, da beplantning med tæer og buske normalt er et længerevarende projekt.</p> <p>Angående den kortere tomgangsperiode bemærker Dyrenes Beskyttelse, at der fortsat er behov for fokus på smittebeskyttelse og sikring af god sundhed i økologisk fjerkræproduktion, hvor udfordringerne kan være større</p>		

		<p>netop på grund af adgang til et udeareal.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Nogle regler vedrørende beplantning af udearealer trådte i kraft 1. marts 2017 og andre 1. januar 2018 i forbindelse med den ovenfor omtalte reviderede bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion. I forhold til de praktiske forhold omkring beplantning af udearealerne er styrelsen opmærksom på, at det kan være en praktisk udfordring at opfylde de ændrede krav, og der vil i kontrollen blive taget højde for dette.</p> <p>Angående fokus på smittebeskyttelse og god sundhed i økologisk fjerkræproduktion, kan ministeriet oplyse, at der i økologiforordningerne er fastsat regler for sygdomsforebyggelse. Bl.a. fremgår det, at stalde, folde, udstyr og redskaber skal renses og desinficeres for at undgå krydsinfektion og udvikling af sygdomsbærende organismer.</p>		
38.	Rammevilkår og kontrol af økologisk bær- og frugtproduktion	<p>Det er i Fødevarer- og landbrugspakken aftalt, at der skal udføres et nabotjek af regler og rammevilkår for økologisk frugt- og bærproduktion og af økologikontrollen. På trods af økologiforordningens fælles harmoniserede dyrkningsregler i EU, var der en formodning om, at der formentlig er forskel på rammevilkårene for økologiske frugt- og bærproducenter i de enkelte EU-lande.</p> <p>Ifm. nabotjek om rammevilkårene for frugt- og bærproducenter fik Landbrugsstyrelsen svar fra seks lande (Sverige, Nederlandene, Polen, Estland, Finland og Italien) om bl.a. deres afgifter, tilskud til alternative plantebeskyttelsesmidler, forebyggelse af spredning af pesticider samt om deres arealtilskud. De væsentligste resultater var, at</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Danmark og Sverige er de eneste lande, som har pesticidafgifter, og at Danmark opkræver de højeste satser. 2) Italien og Nederlandene har ligesom Danmark initiativer til udvikling af alternative plantebeskyttelsesmidler. I Danmark er det muligt at søge tilskud til udvikling og godkendelse af disse midler. 3) Der kunne ikke identificeres klare regler i landene med henblik på at forebygge spredning af pesticider ift. økologisk produktion. <p>Disse tre forhold blev håndteret i den politiske aftale om pesticidstrategien, som blev indgået i april. Endvidere viste nabotjekket samt senere undersøgelser, at der er lande, der både får højere og lavere tilskud end Danmark.</p> <p>Ifm. nabotjek om økologikontrollen fik Landbrugsstyrelsen svar fra fem EU-lande (Nederlandene, Estland, Malta, Finland og Sverige) om bl.a. antal og varighed af kontrolbesøg, hvor mange stikprøver der udtages, samt om kontrollen er gebyrbelagt. Nabotjekket og efterfølgende undersøgelser viste, at timeforbruget på kontrol i Danmark er på samme niveau som de fleste andre lande. Hvad angår stikprøver er billedet det samme. Endelig viste nabotjekket, at der ikke i de adspurgte lande er et mindstekrav for autorisation (antal ha).</p> <p>De færdige rapporter om de to nabotjek kan findes på Landbrugsstyrelsens hjemmeside.</p>		Nabotjek
39.	Prøvetagning efter badevandsdirektivet	<p>I badevandsdirektivet er der lagt op til at "den første prøve tages kort før begyndelsen af hver badesæson". Bekendtgørelsen definerer en dansk fortolkning af hvad der menes med "kort før", - i dette tilfælde er det 5-10 dage. Nogle andre lande har valgt at definere "kort før" anderledes, bl.a. som en måned.</p>		Prøvetagning materiel

40.	Dabs	<p>Dabs er tørrede fisk (isinger), som traditionelt fremstilles ved udendørs lufttørring visse steder langs Jyllands vestkyst. Efter drøftelse med de berørte brancher er der udviklet vejledning, så den traditionelle produktion kan fortsætte, samtidig med at fødevarerikkerheden er i orden.</p> <p>Produktionen fortsætter som hidtil, og dette har ingen selvstændig økonomisk relevans for producenterne.</p>		
41.	Nettovægt for fede fiskevarer, der afgiver olie efter pakning	<p>Danmark er iflg. en rundspørge, som Danish Seafood Association (DSA) har foretaget, det eneste EU-land, der kræver, at den olie som fede fisk afgiver i forbrugerpakningen ikke må tælle med i nettovægten angivet på forbrugermærkningen.</p> <p>Fødevarestyrelsen har ændret sin praksis sådan, at den olie som fede fisk afgiver i forbrugerpakningen nu må tælle med i nettovægten angivet på forbrugermærkningen.</p> <p>Danish Seafood Association har, på forespørgsel fra Fødevarestyrelsen, skønnet, at de økonomiske lettelser forbundet med ændring af praksis vil udgøre 24,2 mio. kr. DSA har foretaget skønnet ud fra den samlede mængde af røget laks produceret i Danmark i 2015 og ud fra forudsætningen, at der opsuges 2 pct. af varens vægt i emballagen, svarende til et beregnet økonomisk tab på 1,85 kr. pr. kg. De 24,2 mio. kr. dækker således den maksimale skønnede besparelse på et år for danske virksomheder.</p> <p>Forbrugerrådet Tænks bemærkninger: Forbrugerrådet Tænk mener, at Fødevarestyrelsen bør bevare den oprindelige praksis, således at den olie der afgives, ikke tæller med i nettovægten, da dette giver det mest retvisende tal for vægten til forbrugerne. Danmark bør arbejde for, at de øvrige lande følger denne praksis.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Praksis blev ændret i overensstemmelse med et fortolkningssvar fra Kommissionen. Svaret beror på en fortolkning af den fælles EU mærkningsforordning. Der er ikke hjemmel i mærkningsforordningen til at kræve, at der skal tages højde for svind efter pakning ved angivelse af nettovægt.</p>		Ændret administrativ praksis
42.	Strengere nationale krav til registrering af planteproducenter	<p>Der er ikke længere tale om overimplementering på dette punkt. I 2017 har Landbrugsstyrelsen lavet en praksisændring. Fortolkningen af de nationale regler er ændret, således at havecentre kun skal være registrerede, hvis de har produktionslignende forhold, blandt andet om-/oppotning, rodbeskæring mv. Dette er i overensstemmelse med plantesundhedsdirektivets regler.</p> <p>Med plantesundhedsforordningen, der finder anvendelse fra december 2019, er der krav om registrering af virksomheder, der handler med planter over internettet. Det betyder, at havecentre, der også har internethandel, igen bliver registreringspligtige.</p>		Åbenter EU-regulering
2. Områder hvor der vurderes at være grund til at beholde national implementering				
1.	Strengere nationale krav på planteområdet	<p>Strengere nationale kvalitetskrav, end hvad de bagvedliggende direktivgrundlag kræver, bl.a. på kartoffelområdet og på frøområdet. De højere kvalitetskrav er indført efter ønske fra og i samarbejde med erhvervet.</p> <p>På frøområdet gælder de højere kvalitetskrav udelukkende for dansk produceret såsæd til handel i Danmark. Der er ikke højere krav til dansk produceret såsæd, der handles ud af landet, eller såsæd produceret i andre EU-lande. De højere kvalitetskrav giver de danske producenter en konkurrencemæssig fordel i forhold til såsæd, der kommer ind i Danmark fra andre EU-lande. På kartoffelområdet har erhvervet ønsket at sikre en højere kvalitet af læggekartofler,</p>		Erhvervet ønsker implementering

		særligt for at forebygge og hindre spredning og opformering af plantesygdomme. De højere kvalitetskrav er et væsentligt konkurrenceparameter for eksport af læggekartofler.		
2.	Varestandarder for mælkeprodukter	I bekendtgørelse om mælkeprodukter m.v. er fastsat en række nationale varestandarder for hhv. oste, osteprodukter, ikke syrnede konsummælksprodukter samt syrnede konsummælksprodukter. I forhold til vurderingen af om reglerne går videre end EU-reguleringen, er det tidligere vurderet, at det er et udvidet krav. Under henvisning til EU's princip om gensidig anerkendelse gav erhvervet i maj 2011 imidlertid udtryk for, at reglerne ønskes bevaret af hensyn til den danske eksport.		
3.	Definition af syltetøj og grøntsagssyltetøj samt mærkning heraf	Produkterne "syltetøj", "grøntsagssyltetøj" og "smørepålæg med frugtsmag" er definerede i bekendtgørelse om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme m.v., og betegnelserne er derfor forbeholdt produkter, der lever op til bekendtgørelsens krav, og skal i handlen anvendes som betegnelse for produkterne. Der er fastsat krav om mærkning af det samlede indhold af henholdsvis frugt og grøntsager i syltetøj og grøntsagssyltetøj pr. 100 g færdigt produkt. Ligeledes er der fastsat krav om mærkning af det samlede sukkerindhold pr. 100 g. Tilsvarende gælder for produkterne "marmelade", "marmelade ekstra" m.fl. på EU-niveau. Endelig kan betegnelsen "orange" anvendes for appelsiner. Bestemmelserne gælder ikke for produkter, der lovligt er fremstillet eller markedsført i et andet EU land eller lande i EØS. Erhvervet ønsker bestemmelserne bibeholdt.		
4.	Enzymer skal godkendes af Fødevarestyrelsen seks måneder før de tages i anvendelse	Der er hos erhvervet gennem årene udtrykt tilfredshed med ordningen. Et af hovedargumenterne har været, at det gør det nemmere at markedsføre enzymer i tredje lande, som har krav til sikkerheden af enzymer. En dansk godkendelse betragtes her som et kvalitetsstempel og er derfor et plus for virksomhederne. Det er Fødevarestyrelsens vurdering, at de nationale regler skal opretholdes, indtil EU's positivliste er blevet vedtaget og forordningen om enzymer fra 2008 finder fuld anvendelse.		
5.	Pligt til overvågning for aviær influenza hos fjerkræ og opdrættet fjervildt	Der er indført nationalt krav om virologisk overvågning af afkom i fjervildtopdræt. Erhvervet ønsker overvågningen opretholdt.		
6.	Forsøgsdyr - betydeligt belastende	Direktivets definition af betydeligt belastende fremgår af bilag VIII til direktivet, jf. artikel 15. Definitionen overstiger, hvad vi i Danmark tillader, at dyr udsættes for af smerte. De strengere nationale regler, er bevidst blevet bibeholdt af hensyn til dyrevelfærden, og er notificeret, jf. direktivets artikel 2. Erhvervet har, i forhold til kravet om at døden som udgangspunkt ikke må være endepunkt for forsøget, modsatrettede holdninger. Dele af erhvervet har problematiseret kravet, da dette kan give begrænsninger i forhold til opnåelse af tilladelse til disse forsøg. Andre dele af erhvervet, er positivt stemt overfor kravet, i og med at dette er med til at sikre en bedre dyrevelfærd og hermed tiltrække bl.a. internationale kunder, der ønsker sikkerhed for at nødvendige dyreforsøg gennemføres med størst mulig hensyntagen til forsøgsdyrenes velfærd.		Hensyn til dyrevelfærd
7.	Forsøgsdyr - væsentligt gavn	Dyreforsøgstilsynet kan afslå at give tilladelse til dyreforsøg, såfremt forsøget ikke skønnes at være til væsentlig gavn. Bestemmelsen er med til at sikre, at de fordele, som opnås gennem dyreforsøg, står mål med de ulemper, som dyrene påføres gennem forsøgene. Kravet er ikke problematiseret af erhvervet.		

8.	Lange stisider	<p>I Danmark er der krav om, at i løsdriftssystemer for søer og gylte må den enkelte sti ikke på noget sted være smallere end 3 m. Dog kan gylte, der inden løbning (inseminering) holdes i grupper på færre end seks dyr, holdes i løsdriftssystemer med stier der ikke på noget sted er smallere end 2,4 m.</p> <p>Af EU-kravet fremgår, at den sti, hvor søer og gylte holdes, skal have sider, hvis længde er over 2,8 m (2,4 m når disse dyr holdes i flokke på færre end seks dyr). Fødevarestyrelsen vurderer ikke, at det vil være afgørende for dyrevelfærden, om det danske krav ændres fra 3 m. til 2,8 m. Den væsentligste forskel på det danske krav og EU-kravet er ikke de 0,2 m (3 m – 2,8 m), men tolkningen af hvordan målet skal tages. Ifølge EU-Kommissionens tolkning beregnes længden af stiens/afsnittets ydre sider, mens man i den danske tolkning beregner afstanden i den indre indretning dvs. afstanden mellem indersiden af stiens vægge og evt. inventar i stien.</p> <p>Hensigten med den danske bestemmelse har været at give mulighed for, at dyrene skal kunne bevæge sig relativt frit rundt mellem hinanden, og at en so skal kunne undvige en dominerende so. Den tolkning som EU-Kommissionen anlægger, imødekommer ikke de dyrevelfærdsmæssige hensyn i samme grad. Hvis man vælger at trække det danske krav om 3 m tilbage og erstatte det med EU-kravet, så forudsætter det derfor, at man bibeholder den danske tolkning dvs., hvis samme dyrevelfærd som nu skal bibeholdes.</p> <p>Erhvervet vil formentlig være positivt stemt over for en lempelse af kravet, men reglerne foreslås beholdt af hensyn til dyrevelfærden.</p>		
9.	Beskyttelse af dyr under transport	<p>Reglerne om beskyttelse af dyr under transport findes i transportforordningen, der har til formål at fjerne tekniske hindringer for handlen med levende dyr samtidig med, at der sikres en tilfredsstillende beskyttelse af de pågældende dyr omfattet af forordningen. Visse af forordningens bestemmelser er præciseret i transportbekendtgørelsens kapitel 2 (arealkrav, indvendig etagehøjde, inspektionshøjde og transportegnethed). Derudover er der supplerende regler for transporter af pattedyr og fugle, der fuldt ud afvikles her i landet.</p> <p>Reglerne har baggrund i Folketingets Retsudvalgs ønsker og pålæg i beretningerne af 31. maj 2002 over B 62, B 67 og B 82, som i betydeligt omfang var indeholdt i regeringens handlingsplan for bedre dyrevelfærd: ”Dyrs velfærd – vores ansvar”.</p> <p>Visse af præciseringerne er eller har været genstand for civile søgsmål anlagt af brancheforeninger eller specifikke virksomheder. Derudover har visse bestemmelser været forelagt EU-Domstolen. En retssag afventer behandling ved Højesteret, mens Miljø- og Fødevareministeriet blev frifundet i en anden retssag ved Højesteret (Sag 27/2015).</p> <p>Der er forskelle i de enkelte medlemsstater for så vidt angår omkostninger og tidsforbrug på uddannelse, men de danske regler sikrer et nødvendigt kompetenceniveau hos transportører og chauffører. De danske kriterier bliver positivt fremhævet i EU-Kommissionens rapport om en række study visits (DG SANTE 2014-7350-MR-Final).</p>		
10.	Slagtekyllinger, belægningsgrad	<p>Det særlige danske krav om, at den gennemsnitlige belægningsgrad for tre på hinanden følgende flokke ikke må overstige 40 kg. pr. m², bør bibeholdes, fordi det har en væsentlig betydning for kyllingers velfærd, både direkte for kyllingernes bevægelsesfrihed, og indirekte fordi høj belægningsgrad øger risikoen for dårligt staldklima og dårlig strøelseskvalitet. Ifølge EU-reglerne kan besætninger, der opfylder visse betingelser, have op til 42 kg pr. m². Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd.</p>		
11.	Slagtekyllinger, trædepudesvidninger	<p>Der sker en overvågning af trædepudesvidninger (sår på fødderne) hos hvert hold slagtekyllinger, der slagtes. Der gives points, og hvis pointscoren er over et vist niveau følges der op overfor besætningsejeren. Om nødvendigt kan der gives påbud om at nedsætte belægningsgraden. Der er ikke i EU-reglerne krav om pointtildeling med faste reaktionsgrænser. Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd.</p>		

12.	Æglæggende høner,	<p>Dansk overimplementering fsva. krav om æglæggende høner.</p> <p>Følgende krav går videre end EU-reglerne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - I alternative (ikke-bur) systemer med æglæggende høner i flere etager må der højst være 18 høner pr. m² gulvareal. Dette begrænser det maksimalt tilladte antal høner i et hus. - Udgangsåbninger i besætninger, hvor hønerne har adgang til det fri, skal efter danske regler være større end direktivkravet, for at sikre uhindret adgang for hønerne til at komme ud. - For høner af tunge racer er der stillet større krav til areal pr. høne, og til kapacitet af foder- og drikkeanlæg end EU-kravene, for at sikre tilstrækkelig bevægelsesfrihed og uhindret adgang til foder og vand. - Hver høne i bur skal have adgang til mindst 3 drikkenipler efter de danske regler, EU-reglerne kræver adgang til mindst 2. - Gruppestørrelsen i bure er begrænset til højst 10 høner pr. bur, idet små grupper erfaringsmæssigt mindsker problemer med aggression, fjerpilning og kannibalisme. I EU-reglerne er der ikke fastsat nogen maksimal gruppestørrelse. - Der er både i alternative systemer og i buranlæg i dansk lovgivning en maksimal grænse på højst 3 etager. EU tillader 4 etager i alternative systemer, og har ingen maksimalgrænse på bursystemer. En begrænsning af etageantallet letter muligheden for at udføre daglig inspektion af alle dyr. <p>De danske krav er bevidst beholdt af hensyn til dyrevelfærden.</p>		
13.	Bestemmelser vedrørende grovfoder til kalve FVST	<p>De danske regler svarer til anbefalingerne i en EU-kommissionsrapport om kalves velfærd. De danske regler indebærer krav om tildeling af en større mængde grovfoder, herunder fra en tidligere alder end krævet i direktivet og lidt længere aldersmæssigt end krævet efter direktivet. Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd.</p>		
14.	Arealkrav til kalve	<p>De danske arealkrav til enkeltbokse til kalve under otte uger er fastsat ud fra kalvens vægt og dermed lettere at administrere end direktivkravet, der er fastsat ud fra kalvenes størrelse multipliceret med 1,1. Dette indebærer, at de danske regler, for nogle kalves vedkommende, stiller lidt større krav til arealet. Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd.</p>		
15.	Løsdrift i løbe-kontrolafdelingen	<p>Dette danske krav betyder, at søer allerede fra fravæning, og gylte allerede fra indsættelse i løbeafdeling (staldafsnittet, hvor dyrene insemineres) skal holdes løsgående i grupper. Ifølge EU-kravet skal søer og gylte kun holdes løsgående i grupper senest fra fire uger efter løbning (inseminering) og indtil en uge før forventet faring (fødsel). Det danske krav, som har en overgangsperiode frem til 2035, betyder, at søerne vil være løsgående i grupper i ca. 80 pct. af deres produktive liv mod ca. 55 pct., hvis alene EU-kravet skulle overholdes. Det danske krav giver således et stort "løft" til velfærden i den konventionelle svineproduktion. Det danske krav er desuden udarbejdet i samarbejde med branchen, og er bl.a. med til at "brande" den danske svineproduktion som dyrevelfærdsvenlig i udlandet.</p> <p>Erhvervet har "lært at leve" med kravet, idet kravet om løsdrift i løbe-kontrolafdelingen er med til at "brande" svineproduktionen positivt.</p>		
16.	Smertelindring ved kastration	<p>Danmark har et nationalt krav om, at kastration af pattegrise kan foretages uden forudgående bedøvelse af pattegrisen, hvis det sker så tidligt som muligt inden for dyrets 2.-7. levedøgn, og hvis dyret gives smertebehandling.</p> <p>Fødevarestyrelsen vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at lempe overimplementeringen, idet en fjernelse af kravet om smertebehandling vil være et stort tilbageskridt for dyrevelfærden, da kirurgisk kastration er et smertefuldt indgreb. Ifølge den Europæiske erklæring om alternativer til kirurgisk kastration af svin, så skal</p>		

Hensyn til dyrevelfærd

		<p>kastration af svin fra 1. januar 2012 gennemføres med længerevarende smertelindring og/eller bedøvelse. Derudover er et af målene i Svinehandlingsplanen, at kastration uden bedøvelse skal ophøre senest i 2018, det vil således ikke give mening at fjerne kravet om smertebehandling.</p> <p>Ydermere er der netop lavet en ændring i de danske regler, således at det fra 1. januar 2018 bliver muligt for besætningsejerne og deres ansatte selv at lokalbedøve pattegrise forud for kastration, hvis de har gennemført et godkendt kursus heri.</p>		
17.	Antal sygestier skal udgøre mindst 2,5 % af det samlede antal stipladser til løsgående, drægtige søer	<p>Af dette danske nationale krav fremgår det, at det samlede antal sygestier skal udgøre mindst 2,5 pct. af det samlede antal indendørs stipladser til løsgående drægtige søer. For dette krav er der en overgangsperiode frem til 2021 for eksisterende bygninger. Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd.</p>		
18.	Fast/drænet gulv	<p>I Danmark er der nationale krav om at smågrise, avls- og slagtesvin skal gå i stier, hvor mindst 1/3 af det lovpligtige minimumsareal skal være fast eller drænet gulv. Stier, hvor der altid kun går smågrise, skal indrettes således, at mindst 1/2 af det lovpligtige minimumsareal er fast eller drænet gulv.</p> <p>Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd. Det faste gulv skaber bedre liggekomfort og giver bedre mulighed for termoregulering. Ydermere givet det faste gulv mulighed for tildeling af halm som beskæftigelses- og rodemateriale.</p> <p>Kravet er med til at "brande" svineproduktionen positivt.</p>		
19.	Overbrusning	<p>I stier med smågrise over 20 kg, avls- og slagtesvin skal der være installeret et overbrusningsanlæg eller en tilsvarende anordning, der kan bruges til at regulere dyrenes kropstemperatur. For drægtige søer og gylte i løsdriftssystemer gælder et tilsvarende krav om adgang til et overbrusningsanlæg eller tilsvarende anordning, hvorved dyrenes kropstemperatur kan reguleres.</p> <p>Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd.</p>		
20.	Klipning af tænder	<p>Ifølge EU-direktivet er ensartet formindskelse af pattegrises hjørnetænder ved slibning eller klipning senest på 7. dagen efter fødsel tilladt. I Danmark er klipning af svins tænder forbudt.</p> <p>Den danske overimplementering er bevidst beholdt på dette område af hensyn til dyrevelfærd. Erhvervet har ingen problemer med at efterleve dette krav.</p>		
21.	Overvågning og bekæmpelse af BSE hos kvæg	<p>Der er her overimplementeret i forhold til, at der iværksættes offentligt tilsyn af kohortedyr og afkom fra hundyr tidligere end påkrævet. En fjernelse af reglen vil kunne udskyde tidspunktet for, at besætningen/besætningerne med Kohortedyr eller med afkom fra mistænkt hundyr kommer under offentligt tilsyn, men vil veterinærfagligt medføre en øget risiko for smittespredning.</p>		Hensyn til smittespredning og biosikkerhed
22.	Overvågning og bekæmpelse af TSE hos får og geder	<p>Danmark har valgt at gøre brug af en mulighed i EU-lovgivningen for at fastsætte regler om, at sætte andre besætninger eller enkelte dyr under offentlig tilsyn, end blot den smittede besætning. En fjernelse af reglen vil medføre, at besætninger, som har haft relation til den smittede besætning kan undgå at blive sat under offentlig tilsyn. Men der er en risiko for, at forældredyr til det smittede dyr også er smittet, hvorfor det veterinærfagligt giver mening at sætte forældredyrene under tilsyn.</p>		
23.	Omsætning af hovdyr	<p>Nationalt krav om, at hestetransportmidler skal rengøres og desinficeres. Hvis reglerne ophæves, vil det medføre en øget risiko for spredning af smitsomme sygdomme.</p>		

24.	Rengøring og desinfektion af transportmidler til klovbærende dyr	Der er fastsat nationale regler udover EU-reglerne med krav om rengøring og desinfektion af alle transportere, også rent nationale transportere. En fjernelse af reglerne vil kompromittere biosikkerheden væsentligt.		
25.	Supplerende bestemmelser for omsætning af klovbærende dyr	Rent nationalt lovgivning, men af betydning for grænseoverskridende erhverv, og som har til formål at sænke omsætningshastigheden af klovbærende dyr i Danmark som forebyggende foranstaltning mod hurtig spredning af smitsomme husdyrsygdomme.		
26.	Fjerkræproduktion og omsætning af fjerkræ	Nationale regler, der præciserer direktivkrav til indretning og drift. Krav for rugerier, herunder adskillelse af fjervildt fra andet fjerkræ og for omsætning af fjerkræ, inkl. rengøring af fjerkræbiler. En fjernelse af reglerne vil medføre øget risiko for smittespredning og forebyggelse. Erhvervets holdning er ikke kendt, men det er Fødevarestyrelsens forventning, at holdningen til spørgsmålet er delt.		
27.	Bekæmpelse af Newcastle disease	Der er fastsat mulighed for at oprette beskyttelses- og overvågningszoner på baggrund af en begrundet mistanke. I direktiv 92/66/EØF er der kun krav om oprettelse af zoner, når diagnosen er officielt bekræftet. En fjernelse af reglen vil begrænse muligheden for at stoppe spredning af sygdom FVST har ikke kendskab til at reglen er problematiseret af erhvervet.		
28.	Bekæmpelse af smitsom blæreudslæt hos svin og Bekæmpelse af vesikulær stomatitis	Der er fastsat strammere regler end EU-reglerne kræver med hensyn til behandling af avlsmateriale og skadedyrskæmpelse i besætning og zoner. En ophævelse af de strammere regler vil fjerne evt. tab af avlsmateriale og omkostninger til skadedyrskæmpelse. Det vil dog medføre øget risiko for smittespredning.		
29.	Krav til analysekvaliteten ved kontrol af drikkevand efter drikkevandsdirektivet	I bekendtgørelsen om kvalitetskrav til miljømålinger er der fastsat strengere krav til analysekvaliteten til drikkevandsmålinger, end hvad drikkevandsdirektivet foreskriver. Potentialet i at lempe på analysekvaliteten er, at analyselaboratorier ikke nødvendigvis skal levere drikkevandsmålinger af samme høje kvalitet. Kravene i bekendtgørelsen er fastsat til det niveau laboratorier i dag leverer ved gængse analyseteknikker. En lempelse vil være på bekostning af pålideligheden af målingen, som følge af større usikkerhed på måleresultatet. Der er således væsentlige argumenter for at fastholde skærpede krav til analysekvaliteten ved kontrol af drikkevand.		Hensyn til drikkevand
30.	Bekendtgørelse om begrænsning af formaldehyd i spånplader, krydsfiner og lignende plader, som anvendes i møbler inventar og lignende	Formaldehyd kan forårsage luftvejsirritation. Formaldehyd kan også forårsage kræft i næsen hos arbejdstagere, der arbejder længerevarende med stoffet. Den gældende bekendtgørelse er forældet for så vidt angår de testmetoder, der skal anvendes. Miljøstyrelsen har i tæt dialog med erhvervet og Teknologisk Institut arbejdet på at opdatere bekendtgørelsen. I forhold til andre EU-lande, der ikke stiller tilsvarende krav, vil der kunne være tale om en konkurrencemæssig ulempe. En ophævelse af bekendtgørelsen kan potentielt føre til en højere koncentration af formaldehyd i indeklimaet, særligt ved anskaffelse af nyt inventar, med den deraf følgende negative påvirkning af menneskers sundhed.		Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevarerikkerhed
31.	Bekendtgørelse om forbud mod import, salg og fremstilling af cadmiumholdige varer	Cadmium er meget giftigt for mennesker og miljø. Cadmiumbekendtgørelse forbyder import, salg og fremstilling af varer, hvor cadmium bruges som farvepigment, plaststabilisator eller overfladebehandling. Bekendtgørelsen fastsætter en grænseværdi på 0,0075 vægtprocent. Bekendtgørelsen går videre end en tilsvarende begrænsning for cadmium i REACH-forordningen, idet den omfatter visse produktkategorier, der ikke er omfattet af REACH-forordningen. Dette gælder eksempelvis visse plasttyper. En ophævelse af cadmiumbekendtgørelsen vil indebære en betydelig forringelse af beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.		Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevarerikkerhed

32.	Bekendtgørelse om indhold af cadmium i fosforholdig gødning	Cadmium er meget giftigt for mennesker og miljø. Cadmium i handelsgødning er en væsentlig kilde til cadmium i landbrugsjorden og dermed i fødevarerne. Den danske bekendtgørelse fastsætter en grænseværdi for det maksimalt tilladte indhold af cadmium i de fosforholdige handelsgødninger. Den eksisterende gødningsforordning fastsætter ikke grænseværdier for indholdsstoffer. EU-Kommissionen arbejder på ny gødningsforordning, der efter det oplyste vil være en så kaldt "ny-metode" regulering, hvorefter producenter af handelsgødning skal opfylde de i forordningen fastsatte krav for at kunne markedsføre gødningen som "CE-mærket", herunder krav til indholdet af cadmium. Forordningens primære formål er at sikre den fri bevægelighed for "CE-mærket" handelsgødning. Fastsættelsen af en grænseværdi vil således kun have en afledt virkning for beskyttelsen af miljøet. Forordningen bestemmer vil kun finde anvendelse på handelsgødning, der af producent eller importør ønskes markedsført med et CE-mærke.		
33.	Bekendtgørelse om forbud mod import og salg af produkter, der indeholder bly	Bly er et meget giftigt tungmetal, som har alvorlige konsekvenser for sundheden. Der er ingen nedre grænse for bly skadelige effekter. Selv meget små mængder kan medføre sundhedsskade. Bly er således vurderet til at påføre det danske samfund omfattende årlige omkostninger i form af tabt indlæringssevne og intelligens. En ophævelse af bekendtgørelsen vurderes at have væsentligste samfundsøkonomiske (ca. 2-3 mia. kr. årligt ifølge forskerne) og politiske konsekvenser, der skal holdes op mod de erhvervsøkonomiske gevinster. Bekendtgørelsen regulerer en række produkter f.eks. fiskegrej og fyrfadsllys, som ikke er omfattet af REACH eller anden EU-regulering, og som derfor er nationale særregler. Hvis det besluttet, at bekendtgørelsen skal ophæves, vil det igen blive tilladt at importere og sælge en række produkter med bly, og bly vil igen i større grad finde vej til affaldsstrømmen og miljøet. Fordelen ved at ophæve bekendtgørelsen vil være, at det bliver nemmere for erhvervet, som er utilfredse med, at der ikke gælder samme regler i hele EU. Det er vurderingen, at reglerne bør opretholdes af hensyn til beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed.		
34.	Regler på kemikalieområdet om produkter til børn	Der er nationale regler om forbud mod parabener i kosmetiske produkter til børn under 3 år, som går videre end kosmetikforordningens bestemmelser. Endvidere er der nationale regler om forbud mod ftalater i legetøj m.v., der går videre end EU-reglerne på området. Da nye EU-regler for parabener ikke beskytter små børn i samme grad som de danske regler, er de danske særregler stadig gældende. De nationale regler om ftalater i legetøj m.v. blev indført allerede i 1999. Da der senere er blevet indført EU-regler for visse ftalater i legetøj, er de pågældende ftalater specifikt undtaget fra den danske bekendtgørelse. Bekendtgørelsen er fortsat gældende, da den regulerer stoffer, som ikke er omfattet af EU's kemikalierregler (REACH). Det er vurderingen at reglerne bør beholdes af hensyn til beskyttelsen af børns sundhed.		
35.	Begrænsning i indholdet af transfedtsyrer i olie og fedtstoffer.	Danmark har siden 2003 haft en national begrænsning af brugen af industrielt fremstillede transfedtsyrer (max 2 g/100 g). Der er solid videnskabelig dokumentation for at indtag, af transfedtsyrer øger risikoen for hjertekarsygdomme og andre kostrelaterede sygdomme. EU-Kommissionen fremlagde i december 2015 en rapport om transfedtsyrer. Rapporten konkluderer, at de foreløbige undersøgelser peger i retning af, at en regulering af indholdet af transfedtsyrer i fødevarer vil være den mest effektive foranstaltning for at beskytte befolkningens sundhed. Kommissionen finder det imidlertid nødvendigt med yderligere undersøgelser omkring den måde, hvorpå dette teknisk kan gennemføres i praksis. Danmark har arbejdet for, at der vedtages EU- regulering af transfedtsyrer lig den danske regulering. Flere medlemslande har vedtaget nationale regler på området lig de danske. DI Fødevarer har i forbindelse med væksttjek tilkendegivet, at reglen ikke har store konsekvenser for danske producenter, da de i vid udstrækning havde reduceret brugen af industrielt fremstillede transfedtsyrer inden		

Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevareresikkerhed

	<p>bekendtgørelsen. HORESTA har tilkendegivet, at de ønsker reglen fastholdt. De Samvirkende Købmænd tilkendegav, at de finder, at reglen giver anledning til store administrative konsekvenser, når der indkøbes varer fra udlandet, samt at de i højere grad ønsker EU regulering.</p>	
<p>36. Krav om tilsætning af jod til husholdningssalt og salt i brød og almindeligt bagværk.</p>	<p>Husholdningssalt samt salt i brød og almindeligt bagværk skal ifølge nationale regler tilsættes 13 mg jod pr. kg salt. Dette krav er indført i 2000, fordi jodindtagelsen i Danmark lå under det internationalt anbefalede niveau, hvilket resulterede i en høj forekomst af forstørret skjoldbruskirtel og højt stofskifte hos ældre. Fødevarestyrelsen er i øjeblikket ved at vurdere, om jodtilsætningen bør øges på grund af et fald i jodindtagelsen i den danske befolkning.</p> <p>Kravet er ikke problematiseres af erhvervet.</p> <p>Dansk Erhvervs bemærkninger: De forskellige krav til jodberigelse og -mængde i de enkelte medlemslande kan være besværlige for virksomheder med grænseoverskridende handel af de omfattede produkter. Dansk Erhverv ser gerne, at der sker en harmonisering. Dette skal naturligvis ske med respekt for befolkningens sundhed.</p> <p>I forlængelse heraf er reglerne for, hvornår enkelte produkter anses som værende almindeligt bagværk eller ej uklare. Dansk Erhverv har tidligere stillet forslag herom via Miljø- og Fødevareministeriets meld-en-regel-ordning.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at en harmonisering af mængden af jod, der skal tilsættes husholdningssalt og salt i brød og almindeligt bagværk er vanskelig, idet der kan være meget store forskelle på jodindtaget og dermed behovet for at øge befolkningens indtag i de enkelte EU-lande. Betegnelsen "almindeligt bagværk" stammer fra reglerne om tilsætningsstoffer i fødevarer (Forordning (EU) Nr. 1333/2008). EU-Kommissionen har udgivet en vejledning omkring de anvendte fødevarekategorier i del E af bilag 2 til forordningen, herunder "almindeligt bagværk". Det fremgår af denne, at almindeligt bagværk er produkter, der kan sidestilles med brød fx brødmix, boller, bagels, pita, tortillas m.fl.. Betegnelsen "almindeligt bagværk" i de danske regler om tilsætning af jod til husholdningssalt og salt i brød og almindeligt bagværk følger som udgangspunkt denne vejledning.</p>	

37.	Krav til en overensstemmelseserklæring for alle typer af fødevarekontaktmaterialer	<p>I EU-reglerne for fødevarekontaktmaterialer er der fastsat krav om overensstemmelseserklæringer for de materialetyper, der er reguleret ved specifik lovgivning. Det gælder fx for plast, genvundet plast, keramik, aktiv og intelligent emballage. Alle materialetyper, herunder dem der ikke har specifik harmoniseret EU lovgivning, skal overholde EU's rammeordning for fødevarekontaktmaterialer (1935/2004). Der er heri hjemmel til, at medlemsstater kan fastsætte nationale krav om overensstemmelseserklæring for de ikke harmoniserede områder. Danmark har fastsat et nationalt krav om en overensstemmelseserklæring i bekendtgørelsen om fødevarekontaktmaterialer (822/2013). Erhvervet mener ikke, at der er tale om unødigt overimplementering, og det er vurderingen at reglerne bør beholdes af hensyn til fødevarerisikeringen.</p> <p>EU-Kommissionen har startet en evaluering af rammeordningen for fødevarekontaktmaterialer (1935/2004). Danmark vil i denne evaluering arbejde for at kravet om overensstemmelseserklæring for alle typer materialer harmoniseres i EU. Dette er også et ønske fra erhvervet.</p> <p>Dansk Erhvervs bemærkninger: Dansk Erhverv ser gerne, at kravet til en overensstemmelseserklæring for alle typer af fødevarekontaktmaterialer snarest muligt indføres på EU-niveau. Derudover ser Dansk Erhverv gerne, at der fastlægges fælles retningslinjer for udformningen af overensstemmelseserklæringer for alle typer af fødevarekontaktmaterialer i EU, som virksomhederne kan anvende som skabelon.</p> <p>Dansk Erhverv mener, at så længe kravet kun gælder i Danmark, opleves det som en unødigt overimplementering, da det kan være svært for danske virksomheder at fremskaffe de påkrævede oplysninger i en overensstemmelseserklæring på et bestemt fødevarekontaktmateriale fra virksomheder i andre lande, da de ikke er underlagt kravet om en overensstemmelseserklæring for denne materialetype.</p> <p>Derfor er det vigtigt, at den danske regering aktivt arbejder for at fremskynde processen, så danske virksomheder kan konkurrere på lige fod med virksomheder i andre EU-lande.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: EU-Kommissionen har startet en evaluering af rammeordningen for fødevarekontaktmaterialer (1935/2004). Danmark vil i denne evaluering arbejde for at kravet om en overensstemmelseserklæring for alle typer materialer harmoniseres i EU. Dansk Erhverv støtter op om denne tilgang ud fra et ønske om ens vilkår i EU. Dansk Erhvervs synspunkt vurderes at være repræsentativt for erhvervet.</p>		Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevarerisikering	
38.	Vildledning i tidligere led end forbrugerledet	<p>Danmark har i fødevarerens § 14 et vildledningsforbud, der gælder i alle handelsled, som i sit indhold har eksisteret siden før Danmark blev medlem af EU. Det er Fødevarestyrelsens vurdering, at bestemmelsen ikke er en teknisk forskrift og dermed ikke kan udgøre en teknisk handelshindring. Bestemmelsen regulerer i sin enkelthed, at man ikke må give oplysninger om en fødevarer, som ikke er korrekte, eller som på anden måde markedsføre fødevarer, så den vildleder modtageren i de tidligere handelsled.</p> <p>Forbud mod vildledning i alle handelsled vurderes at have praktisk betydning i forhold til at kunne beskytte imod, at en erhvervsdrivende modtager forkerte/vildledende oplysninger fra en anden erhvervsdrivende, og at modtageren i god tro videregiver disse oplysninger og dermed ender med at vildlede forbrugeren. Forbuddet har i sin nuværende form været direkte reguleret i fødevarerens siden 2001. En ophævelse af forbuddet vil derfor kræve en lovændring.</p>			
39.	Grænseværdier for afsmitning af bly og cadmium fra mundranden, glas og andre keramiske genstande end keramik	<p>I Danmark er EU's krav til keramik udvidet til også at gælde for mundranden af glas og emaljerede genstande. Dette krav går videre end EU reguleringen, men dette er ikke problematiseret som overimplementering af erhvervet, og under hensyn til forbrugersikkerheden er det vurderingen, at den danske overimplementering bør beholdes. Det er vurderingen, at EU-reglerne vil nærme sig de danske regler.</p>			

40.	Positivliste over biocider til anvendelse i fødevarekontaktmaterialer af plast	<p>EU's krav til plast omfatter ikke overfladebiocider. I Danmark er reglerne om fødevarekontaktmaterialer derfor suppleret med en positivliste over de biocider, der må anvendes i plast. Baggrunden er, at de konkrete stoffer er vurderet af EFSA, og at de vil kunne anvendes generelt i plast.</p> <p>Det danske krav til biocider går videre end EU reguleringen. Dette er ikke problematiseret som overimplementering af erhvervet, og under hensyn til forbrugersikkerheden er det vurderingen, at den danske overimplementering bør beholdes.</p> <p>På sigt overgår positivlisten for biocider til behandling af plast til de generelle regler i biocidforordningen, som omfatter biocider til overfladebehandling af fødevarekontaktmaterialer.</p>		Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevaresikkerhed		
41.	Ændrede krav til udledninger fra minirensaanlæg	<p>Baggrunden for nye renskrav fra minirensaanlæg er de til enhver tid gældende vandplaner, som indeholder målsatte vandområder. På grundlag heraf er i de nye regler fastsat udlederkrav til det enkelte anlæg, der supplerer det såkaldte CE-mærke. Det kan isoleret set betragtes som en overimplementering af CE-mærket, fordi de foreslåede danske regler supplerer EU-standarden ved, at kommunerne fremover skal stille krav til det udledte spildevand fra anlæggene, jf. deres spildevandsplan. Det sker dog alene for at undgå, at forbrugerne investerer i anlæg, der ikke kan rense tilstrækkeligt godt i forhold hertil, f.eks. som følge af vandplanerne.</p> <p>De nye regler vil således ikke være en overimplementering af vandrammedirektivet, idet de ikke vil medføre et højere miljømæssigt beskyttelsesniveau end i dag.</p> <p>Baggrunden for renskravene er de til enhver tid gældende vandplaner, som indeholder målsatte vandområder. På grundlag heraf fastsættes i de nye regler udleder krav til det enkelte anlæg. De nye regler sikrer således sammenhæng med vandplanerne. Erhvervet er generelt tilfreds med, at det hidtidige beskyttelsesniveau er fastholdt gennem de nye udlederkrav, som i øvrigt alene gennemføres på grund af EU's byggevarerforordning, der ikke gjorde det muligt at beholde den hidtidige godkendelsesordning for minirensaanlæg.</p>			Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevaresikkerhed	
42.	Optegnelser over medicinske behandlinger	<p>Kravet om optegnelser er et EU-krav, og der er ikke tale om overimplementering. Formålet med kravet om medicinoptegnelser ved behandlingens indledning er, at den besætningsansvarlige kan dokumentere hvilke dyr, der er behandlet og at tilbageholdelsestiderne er overholdt. Det har betydning for, at der kun markedsføres dyr eller animalske produkter uden medicinrester, og dermed for fødevaresikkerheden. Reglen blev forenklet i 2010, da det tidligere krav om daglige optegnelser blev ændret til krav om optegnelser ved behandlingens indledning.</p> <p>Nogle landmænd foreslår reglen afskaffet for kalve og smågrise, og nøjes med de indberetninger til VetStat, der er fra dyrlæger og apoteker. VetStat indeholder oplysninger om, hvilke lægemidler der er udleveret eller ordineret til anvendelse i en besætning, men angiver ikke hvornår medicinen skal anvendes og til hvilke specifikke dyr.</p>				Hensyn til folkesundhed samt forbruger- og fødevaresikkerhed
43.	Udvalgte emner under lov om vandplanlægning (vandråd, offentliggørelse af basisanalysen og klage over vandområdeplanerne)	<p>I lov om vandplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 26. januar 2017, er der blevet indsat en bemyndigelse til miljø- og fødevareministeren til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at kommuner i samarbejde med vandråd skal varetage andre opgaver end den, de allerede er tillagt i loven. Vandrådene har fået yderligere beføjelser ved bekendtgørelse om vandråd, vandråds samarbejde med kommunalbestyrelser og samarbejde mellem kommunalbestyrelser i et hovedvandopland om afgrænsning af vandløb og udpegning af kunstige og stærkt modificerede vandløb, der trådte i kraft 6. marts 2017. Samtidig er bestemmelsen i loven, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om samarbejde mellem kommunalbestyrelserne, og reglen i loven om oprettelse af vandråd m.v. blevet udvidet til tillige at gælde for de opgaver, der fastsættes med hjemmel i den nævnte bemyndigelsesbestemmelse.</p>				

44.	Regler om EMAS	<p>Der er på baggrund af EU forordningen fastsat et nationalt gebyr for EMAS. EMAS gebyret følger EMAS bekendtgørelsen, og er, jf. EMAS forordningen fastsat under hensyntagen til Miljøstyrelsens omkostninger ved registreringsarbejdet og i forhold til EMAS registrerede organisationens størrelse og det arbejde, der skal udføres. Gebyrstørrelserne varierer betydeligt mellem EU landene. De samlede danske gebyrindtægter udgør årligt samlet set ca. 60.000 kr. fordelt på de 43 (per 10. marts 2016) deltagende virksomheder, dvs. gennemsnitligt ca. 1.500 kr. pr. virksomhed.</p> <p>Det er frivilligt for danske virksomheder at anvende ordningen, og det vurderes derfor, at der ikke er tale om overimplementering.</p>	Øvrigt
45.	Regler om miljømærkning	<p>Der er på baggrund af EU forordningen fastsat et nationalt gebyr for EU miljømærket Blomsten. I forhold til den information Miljøstyrelsen er i besiddelse af, har de øvrige nordiske lande, og Tyskland, Holland, Italien m.fl. ligeledes indført den efter forordningen maksimalt tilladte gebyrsats. Det er frivilligt for danske virksomheder at anvende ordningen, og det vurderes derfor, at der ikke er tale om overimplementering.</p>	
46.	Regulering af husdyr og virksomheder	<p>Der er regler om at inddrage belastning fra hele driften, om beskyttelsesniveau, ændring i anlæg og gødningsreguleringen. Dette krav følger direkte af habitat-direktivet, jf. Miljøstyrelsens forelæggelser for Naturstyrelsen i forbindelse med henvendelser om spørgsmålet fra Virksomhedsforum.</p>	
47.	Identifikation af dyr af hesteslægten	<p>Danmark udnytter en række af de valgmuligheder for nationale bestemmelser, som forordning (EU) nr. 262/2015 giver mulighed for. F.eks. delegeres kompetence til at administrere hestepas til hobbyheste til et privat organ, og det bestemmes, at ejeren af hesten er ansvarssubjekt for så vidt angår ansøgning om hestepas. En fjernelse af overimplementeringen vil ikke have nogle fordele for erhverv eller andre og er begrundet med at få den mest hensigtsmæssige administration af reglerne i Danmark.</p>	
48.	Regulering på affaldsområdet	<p>Der er i visse bekendtgørelser fastsat nationale regler, der går videre end EU-reglerne på området. Det vurderes, at potentialet forbundet med at fjerne overimplementeringen på affaldsområdet er meget begrænset for så vidt angår batteribekendtgørelsen, elektronikaffaldsbekendtgørelsen, bekendtgørelsen om visse krav til emballager og slambekendtgørelsen. Der er tale om mindre omfattende regler, som f.eks. krav om indberetning af knapceller, som ikke følger af batteridirektivet. Potentialet ved at bringe affaldsbekendtgørelsens klassificering af medicinsk affald på linje med den europæiske affaldslistes klassificering er dog uafklaret.</p>	
49.	VVM-direktivets implementering, herunder råstofvindinding på havet	<p>Folketinget vedtog i maj 2016 en lov, som med få undtagelser samler implementeringen af VVM-direktivet i én lov. VVM-direktivet fastlægger i bilag 1 og 2 hvilke projekter, der er omfattet af fuld VVM-pligt (bilag 1), og hvilke, der er omfattet af VVM-pligt efter en konkret vurdering (screening). I den tidligere danske implementering var enkelte projekter optaget på direktivets bilag 2 overført til bilag 1, og dermed omfattet af fuld VVM-pligt. I forbindelse med høringen over lovforslaget anmodede den daværende Naturstyrelse om input til, hvilken af disse projekttypen, der kunne overføres fra bilag 1 til bilag 2 i overensstemmelse med direktivet. Ønskerne blev i vidt omfang imødekommet i det fremsatte lovforslag.</p> <p>På enkelte områder har regeringen med den vedtagne lov valgt at fastholde overimplementeringen.</p> <p>Efter VVM-direktivet er det kun vindmøleparker, som er omfattet af bilag 2. Efter den nu vedtagne lov er vindmøller generelt omfattet af bilag 2 (pligt til screening). Overimplementeringen er begrundet med, at selv store og større enkeltvindmøller kan være generende for naboer. Det gælder dog ikke de såkaldte husstandsvindmøller (enkeltstående vindmøller i landzone med en totalhøjde op til 25 meter), som ikke længere er omfattet af loven.</p>	

50.	Slagtning af dyr efter religiøse ritualer	<p>Det danske krav om, at det kun er tilladt at slagte dyr efter religiøse ritualer med forudgående bedøvelse, har tidligere medført opmærksomhed fra blandt andet trossamfund i Danmark. Kravet betragtes som en overimplementering af reglerne for aflivning af dyr, men er ikke problematiseret af erhvervet.</p> <p>I medfør af EU lovgivningen må dyr kun aflives efter bedøvelse, hvilket betyder, at dyret skal være bevidstløst og uden smerteopfattelse indtil sin død. Endvidere fremgår det af EU lovgivningen, at kravene til bedøvelse af dyr ikke finder anvendelse i forbindelse med aflivning af dyr, der slagtes ved særlige metoder, der er foreskrevet af religiøse ritualer. Det forudsættes, at slagtingen finder sted på et slagteri.</p> <p>I medfør af de danske regler kræves, at religiøs slagting - som i Danmark foregår med forudgående bedøvelse - skal foregå på et slagteri, hvor en dyrlæge er til stede. En ændring af den nuværende praksis vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for udførelsen af kødkontrollen.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses bemærkninger: Dyrenes Beskyttelse mener, at kravet om bedøvelse forud for slagting er af særdeles væsentlig betydning for slagtedyrs velfærd, da de danske regler sikrer, at slagtedyr aflives så skånsomt som muligt.</p> <p>Dyrenes Beskyttelse indstiller derfor til, at Miljø- og Fødevareministeriet placerer punktet ”<i>Slagtning af dyr efter religiøse ritualer</i>” under ”<i>Områder hvor der vurderes at være grund til at beholde national implementering</i>”.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger: Fødevarestyrelsen er enig med Dyrenes Beskyttelse i, at punkter bør være placeret under ”Områder hvor der vurderes at være grund til at beholde national implementering under hensyn til dyrevelfærd.”</p>		
-----	---	---	--	--

3. Områder med overimplementering, men hvor der vurderes at være ingen eller begrænset effekt af at ændre implementeringen

1.	Bekendtgørelse om anvendelse af driv- og opløsningsmidler i aerosolbeholdere	Bekendtgørelsen er ophævet da den var forældet, herunder tillod nogle stoffer, som har været forbudt længe. Bekendtgørelsen kunne ikke ændres, grundet dens form og måtte således ophæves. Det vurderes ikke, at miljøbeskyttelsen er forringet, da de 33 år, hvor aerosolbekendtgørelsen har været gældende, har givet et grundigt indblik i de stoffer, som anvendes i aerosolbeholdere. Derudover er der også kommet en del harmoniserede regler på dette område.		
2.	Miljøskadereglene	For at harmonisere med systematikken af de danske miljøregler, der gjaldt forud for udstedelsen af miljøansvarsdirektivet, rækker de danske regler på enkelte punkter videre end EU-reglerne. Det drejer sig om navnlig om afhjælpningskravet efter jordforureningsloven og anvendelsesområdet for miljøskadereglernes ubetingede ansvar, ligesom klagereglene er tilpasset de almindeligt gældende klageregler. Endvidere er en mulighed for at undtage udviklingskader ikke fuldt ud udnyttet.		
3.	Strøelse til søer	<p>Når drægtige søer og gylte holdes i løsdriftssystemer er der krav om strøelse på det drøenede eller faste gulv. I og med der ikke krav om hvor meget strøelse, der skal tildeles, vil det have begrænset effekt for dyrevelfærden at ophæve kravet.</p> <p>Erhvervet finder kravet overflødigt.</p> <p>Dyrenes Beskyttelses bemærkninger: Dyrenes Beskyttelse finder, at krav om strøelse i søers lejeareal skal fastholdes, da søer har brug for et behageligt</p>		

hvileareal. Der er tale om dyr med kropsvægt på flere hundrede kg, som altovervejende hviler på hårde betongulve.

Fødevarestyrelsen anfører, at det vil have begrænset effekt for dyrevelfærden at ophæve kravet, fordi der pt. ikke er krav om, hvor meget strøelse der skal anvendes. Dette er en tilgang til problemet, Dyrenes Beskyttelse ikke kan støtte. Dyrenes Beskyttelse anfører, at der i lovgivningen findes adskillige krav på dyrevelfærdsområdet, som ikke er specificeret, og det vil være særdeles skadeligt for dyrevelfærden, hvis der skabes præcedens for, at sådanne krav lige så godt kan sløjfes. Dyrenes Beskyttelse mener, at sådanne krav - for så vidt, at der er tvivl om, at det overholdes fornuftigt - i stedet bør suppleres med specifikationer eller vejledningsmateriale om, hvad der af hensyn til dyrevelfærden skal til for, at intentionen med loven anses for opfyldt.

Dyrenes Beskyttelse finder således, at kravet - som følge af det manglende krav om en bestemt mængde - ikke udgør en nævneværdig byrde for erhvervet bør hensynet til dyrene være afgørende.

Dyrenes Beskyttelse indstiller derfor til, at Miljø- og Fødevareministeriet placerer punktet *"strøelse til søer"* under *"Områder hvor der vurderes at være grund til at beholde national implementering under hensyn til dyrevelfærd."*

MFVM's supplerende bemærkninger:

Kravet om strøelse på det faste eller drænedede gulv, når søer og gylte holdes i løsdriftssystemer fremgår af § 7 a, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 49 af 11. januar 2017 af lov om indendørs hold af gylte, gødsøer og drægtige søer.

Det fremgår hverken af reglen eller af forarbejderne til denne, hvor meget strøelse, der skal tildeles. Der henvises i forarbejderne til reglen til anbefalingerne i Den Videnskabelige Veterinærkomité's udtalelse af 30. september 1997. Den relevante anbefaling (nr. 13) giver ikke retningslinjer for strøelse eller mængde heraf i lejearealet, men anfører, at grise bør have beskæftigelses- og rodemateriale, hvilket kan være i form af strøelse, når det er muligt. Der er allerede i ovennævnte lovbekendtgørelses § 9 krav om adgang til beskæftigelses- og rodemateriale.

På den baggrund er det Fødevarestyrelsens vurdering, at der ikke kan stilles krav til mængden af strøelse ud over, at det skal være klart, at det tildeles. Da der allerede er krav om adgang til beskæftigelses- og rodemateriale, er det vurderet, at det vil have begrænset effekt for dyrevelfærden at ophæve kravet om strøelse. Fødevarestyrelsen vurderer derfor, at punktet skal forblive under "områder med overimplementering, men hvor der vurderes at være ingen eller begrænset effekt af at ændre implementeringen".

4. Områder påpeget af erhvervet i forbindelse med høringen

1. Økologisk biavl

Danmarks Biavlerforenings bemærkninger:

EU-reglerne for produktion af økologisk honning fortolkes meget forskelligt fra land til land. Mulighederne for produktion af økologisk honning er i andre lande langt mere gunstige end i Danmark. Danmarks Biavlerforening mener, at overimplementeringen primært består i kravet til bigårdens placering.

Reglerne for bigårdens placering i økologisk biavl fremgår af Rådets Forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 artikel 14 og bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion m.v. § 67.

Danmarks Biavlerforening finder, at kriterierne for bigårdens placering skal ligestilles med nabolande. Danmarks Biavlerforening har i den forbindelse indgivet forslag til formulering af bestemmelsen i bekendtgørelsen.

MFVM's supplerende bemærkninger:

	<p>Danmarks Biavlerforenings har tidligere foreslået en nedsættelse af den pollen- og nektarprocent, som skal til for at godkende økologisk biavl. Det er rigtigt, at der er en forskellig udmøntning af reglerne mellem EU-landene. Nogle lande har en lavere procent end DK, og andre lande har en højere. Flere lande har yderligere afstandskrav til specifikke konventionelt dyrkede afgrøder som f.eks. raps og frugtplantager, samt motorveje, forbrændingsanlæg mv., hvilket ikke er tilfældet i Danmark. Miljø- og Fødevarerministeriet er af den opfattelse, at økologiforordningernes regler vedr. økologisk biavl ikke er overimplementeret, men der er heller ikke tale om en minimums implementering. Hensynet på den ene side ved udmøntningen af reglerne er en maksimering af produktionspotentialet og på den anden side økologiens troværdighed. Med de nye regler, der trådte i kraft den 1. marts 2017, blev produktionspotentialet dvs. arealet hvor placeringen af bigårde godkendes til produktion af økologisk honning, forøget fra 8.000 ha til mere end 150.000 ha i Danmark. Med den fortsatte vækst i det økologiske landbrug forventes arealet, der kan godkendes til økologisk biavl, også fremadrettet at forøges.</p> <p>Landbrug & Fødevarer og Økologisk Landsforening er imod Danmarks Biavlerforenings forslag, hvilket de har givet udtryk for løbende på dialogmøder og i forbindelse med høringen af økologibekendtgørelsen, der trådte i kraft den 1. marts 2017. Miljø- og fødevarerministeren har på den baggrund den 13. november 2017 taget beslutning om, at de nuværende regler evalueres ultimo 2019 med henblik på en eventuel ændring til 2020.</p>		
<p>2. Forholdet mellem habitatbekendtgørelsen og habitatdirektivets implementering</p>	<p>Dansk Akvakulturs bemærkninger:</p> <p>Dansk Akvakultur mener, at habitatbekendtgørelsens § 6 stk. 2 går videre end minimumskravene i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.</p> <p>Habitatbekendtgørelsen lægger op til en "O" tolerance overfor enhver påvirkning, hvilket lægger op til et nærmest endeløst dokumentationskrav samtidigt med, at det nærmest ikke er muligt at efterleve. "O" tolerance har bl.a. også været tendensen i en række afgørelser fra det tidligere Natur- og Miljøklagenævn.</p> <p>"O" tolerance er ikke hensigten i habitatdirektivet. Hensigten er, at et projekt ikke må skade et Natura 2000-områdes integritet, hvilket medfører, at der godt kan ske skade på nogle arter eller lokaliteter uden, at det indebærer skade på områdets integritet jf. Peter Sweetman EU Case C-258/11. Dvs. den danske implementering har været langt mere byrdefuld end hensigten i habitatdirektivet.</p> <p>Dansk Akvakultur mener, at overimplementeringen medfører langt mere byrdefulde krav for danske virksomheder, samt at de danske virksomheder er stillet dårligere i den internationale konkurrence.</p> <p>Dansk Akvakultur foreslår, at bestemmelsen i bekendtgørelsen ændres, så den følger ordlyden i direktivet.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger:</p> <p>Skade på Natura 2000-områder skal forstås i lyset af direktivets artikel 6, stk. 3. Det følger af EU-domstolens praksis, at vurderingen af virkningen på et Natura 2000-områdes integritet skal ske på baggrund af bevaringsmålsætningen for området, som omfatter de arter og naturtyper, som området er udpeget for at beskytte, jf. bl.a. EU-domstolens afgørelse i sag C-127/02 (Vadehavs-dommen). Det fremgår tillige af Vadehavs-dommen, at alle aspekter af en plan eller et projekts påvirkning af bevaringsmålsætningen for Natura 2000-områder skal identificeres under hensyn til den bedste videnskabelige viden og at de nationale myndigheder først kan tillade en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at der ikke sker skade på områdets integritet. Det fremgår tillige, at det således uden rimelig tvivl og ud fra et videnskabeligt synspunkt skal kunne fastslås, at der ikke er sådanne virkninger.</p> <p>Der gælder således efter EU-domstolens praksis et særligt forsigtighedsprincip (en omvendt bevisbyrde) i forhold til vurderingen af evt. påvirkning af Natura 2000-områder. Denne fortolkning danner grundlag for administrationen af habitatbekendtgørelsen og den danske praksis for, om der kan meddeles godkendelse til en plan eller et projekt.</p>		

		<p>Der er således efter Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering ikke tale om overimplementering, <u>men habitatbekendtgørelsens ordlyd skal naturligvis være i overensstemmelse med direktivets, hvilket vil blive justeret ved førstkommende revision.</u> Det skal i den forbindelse bemærkes, at ordet integritet for en god ordens skyld vil blive indføjet i habitatbekendtgørelsen ved førstkommende revision.</p>		
3.	BAT-krav for dambrug og havbrug	<p>Dansk Akvakulturs bemærkninger:</p> <p>Dansk Akvakultur mener, at der for dambrug og havbrug er fastsat nationale regler om bl.a. BAT, der rækker videre end IE direktivet (2010/75/EU). Dansk Akvakultur henviser i den forbindelse til, at IE direktivet lister de aktiviteter i bilag 1, der er omfattet af kravet om BAT, og at akvakultur ikke er opført på bilag 1. Dansk Akvakultur mener, at såvel godkendelsesbekendtgørelsen som dambrugsbekendtgørelsen går videre end minimumskravene i EU-reguleringen, og opstiller BAT-krav for dambrug og havbrug, der er langt mere byrdefulde end kravene i sammenlignelige EU-lande. Dette medfører iflg. Dansk Akvakultur, at reguleringen af de danske akvakulturvirksomheder er mere byrdefuld end øvrige EU-lande, samt at de danske akvakulturvirksomheder er dårligere stillet i den internationale konkurrence.</p> <p>Dansk Akvakultur foreslår, at dambrugsbekendtgørelsen skal ændres, så der ikke er krav om BAT for ferskvandsdambrug – og at godkendelsesbekendtgørelsen skal ændres, så der ikke er krav om BAT for øvrig akvakultur.</p> <p>MFVM's supplerende bemærkninger:</p> <p>I forhold til BAT -krav for dambrug og havbrug, der er godkendelsespligtige virksomheder, jf. godkendelsesbekendtgørelsen, henvises til pkt. 16 ovenfor under ”1. områder hvor der allerede er iværksat initiativer”.</p> <p>Det bemærkes, at der med ”Dansk Akvakultur i vækst” bl.a. blev taget stilling til BAT-kravene, der følger af dambrugsbekendtgørelsen. Som en direkte opfølgning på vækstaftalen blev dambrugsbekendtgørelsen ændret i december 2016, således at den understøtter akvakulturvækstaftalens formål om udbredelse af mere moderne, ressourceneffektive og miljøvenlige anlæg. Den nye bekendtgørelse indeholder to forskellige reguleringsspor for dambrug afhængig af det enkelte dambrugs størrelse og afhængig af, om der er tale om eksisterende eller nye anlæg.</p> <p>Eksisterende anlæg med en produktion svarende til anvendelse af max 100 tons foder miljøgodkendes med en individuel BAT-vurdering i henhold til godkendelsesbekendtgørelsen. Store anlæg med foderforbrug over 100 tons skal følge dambrugsbekendtgørelsens fastsatte BAT-standardkrav. Ministeriet er i løbende kontakt med Dansk Akvakultur om evt. implikationer som følge af dambrugsbekendtgørelsens BAT-standardkrav.</p>		